

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

สารนิพนธ์
ของ
เบญญา เวียงฤทธิ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา

ตุลาคม 2551

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

สารนิพนธ์
ของ
เบญญา เวียงฤทธิ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา

ตุลาคม 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

บทคัดย่อ
ของ
เบญญา เวียงฤทธิ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา

ตุลาคม 2551

เบญญา เวียงหญทัย. (2551). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย.สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา).* กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตน์.

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ในด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการประเมินผล โดยศึกษาทั้งภาพรวมและรายด้าน และเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ จำแนกตามตัวแปร ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง และความสนใจในการประกอบอาชีพ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชางานธุรกิจ แผนการเรียนทั่วไป จำนวน 5 ห้อง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย จำนวน 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่ (t – test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โดยรวมและรายด้านว่าอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด
2. นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน และด้านการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
4. นักเรียนที่มีความสนใจในการประกอบอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE OPINION OF STUDENTS OF MATAYOMSUKSA IV
AT SUANKULARB WITTAYALAI SCHOOL TOWARDS LEARNING AND TEACHING
BASIC BUSINESS SUBJECT

AN ABSTRACT
BY
BENYA VIANGHARUTHAI

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Business Education
at Srinakharinwirot University
October 2008

Benya Viangharuthai. (2008). *The Opinion of Students of Matayomsuksa IV at Suankularb Wittayalai School Towards learning and Teaching Basic Business Subject*. Master's Project M.Ed. (Business Education). Bangkok: Graduate School. Srinakhainwirot University. Advisor Committee : Assoc. Prof.Chusri Wongrattana.

The purposes of this research were to study the opinion of students toward learning and teaching basic business subject in 5 aspects : Subject content, teaching method, instructors, teaching media and evaluation and to compare the opinion of those aspects classified by grade point average, parent's occupation, parent's monthly income and career interest.

The sample group for this research were 200 students in Matayomsuksa 4 of Suankularb Wittayalai School on basic business subject of 5 classrooms at second term in academic year 2007. Questionnaires was designed in the forms of rating scale checking. Statistics were used for analyzing the data were percentage, mean, standard deviation, and t – test.

The results of research revealed as follows:

1. The Opinion of students in overall and each aspects were suitable at highest level.
2. Students with different grade point overage and parent's occupation had Opinion in overall and each aspect were statistically significant difference at .01 level.
3. Students whose parents have different monthly income had Opinion in overall aspect was statistically significant difference at .01 level. whice the aspect of subject content, instructor and evaluation were statistically significant difference at .01 level.
4. Students with different career interest had opinions were statistically difference at .01 level

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ของ เบญญา เวียงหฤทัย ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่ง ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ชุติร์ วงศ์รัตน์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(อาจารย์ สิทธิฐานกร ชูทรัพย์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ชุติร์ วงศ์รัตน์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลิ้มไทย)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เริงลักษณ์ โรจนพันธ์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณะบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)
วันที่..... เดือนตุลาคม พ.ศ.2551

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้โดย ได้รับความอนุเคราะห์และความกรุณาอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ลีมีไทย และผู้ช่วยศาสตราจารย์เรีงลักษณ์ โรจนพันธ์ กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำที่มีคุณค่า ช่วยเหลือ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการศึกษาค้นคว้าอย่างดียิ่ง นับตั้งแต่เริ่มต้นดำเนินการ จนเสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ลีมีไทย รองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ อาจารย์ฉิมพลี วิมลธรรม ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้วิจัย

ขอขอบคุณคณะผู้บริหาร หัวหน้างานการเงิน และพี่ๆ เพื่อนๆ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ที่ให้กำลังใจและคอยช่วยเหลือ สนับสนุน ห่วงใยผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา ขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ตั้งใจทำแบบสอบถามครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ และน้องที่น่ารัก วิชาเอกธุรกิจศึกษา ทุกคนที่ให้ทั้งกำลังใจ และกำลังใจที่ดีเยี่ยมตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำงานวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณพ่อพจน์ แม่ราศรี และพี่กิตติพงษ์ เวียงหญทัย ซึ่งให้ความรัก ความห่วงใย และทุนทรัพย์ ตลอดจนเป็นแรงผลักดัน ทำให้ผู้วิจัยมีกำลังใจในการทำสารนิพนธ์จนสำเร็จการศึกษา

คุณประโยชน์ และความดีอันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้กับบิดา มารดา ครู อาจารย์ ที่ได้อบรม สั่งสอน ปลูกฝังคุณความดี และความมานะ อุตุน ตลอดจนให้การสนับสนุนเป็นกำลังใจ และประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัยตลอดมา

เบญญา เวียงหญทัย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
สมมติฐานในการวิจัย	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย	7
การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา	10
วิสัยทัศน์และคุณภาพของผู้เรียนของกลุ่มการงานอาชีพฯ	11
หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรการศึกษาตอนปลาย	12
แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอน	13
ความหมายของความคิดเห็น	17
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี	19
การเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	39
งานวิจัยในประเทศ	39
งานวิจัยต่างประเทศ	41
3 วิธีดำเนินการวิจัย	42
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	42
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	42
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	43
การเก็บรวบรวมข้อมูล	44
การจัดกระทำข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	45

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	60
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	60
ความสำคัญของการวิจัย.....	60
ขอบเขตของการวิจัย.....	60
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	61
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	61
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
การอภิปรายผล.....	63
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	66
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	66
บรรณานุกรม.....	68
ภาคผนวก.....	73
ภาคผนวก ก รายงานผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย.....	74
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	84
ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	86
ประวัติของผู้ทำสารนิพนธ์.....	94

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนและคำร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	49
2	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน วิชางานธุรกิจ โดยรวมและรายด้าน.....	50
3	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน วิชางานธุรกิจ ด้านเนื้อหาวิชา โดยรวมและรายข้อ.....	51
4	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน วิชางานธุรกิจ ด้านวิธีการสอน โดยรวมและรายข้อ.....	52
5	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน วิชางานธุรกิจ ด้านครูผู้สอน โดยรวมและรายข้อ.....	53
6	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน วิชางานธุรกิจ ด้านสื่อการเรียนการสอน โดยรวมและรายข้อ.....	54
7	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน วิชางานธุรกิจ ด้านการประเมินผล โดยรวมและรายข้อ.....	55
8	การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	56
9	การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง.....	57
10	การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง.....	58
11	การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โดยรวมและรายด้าน จำแนกความสนใจในการประกอบอาชีพ.....	59

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงระบบการเรียนรู้การสอนของไทเลอร์.....	14
2 แสดงระบบการสอนของกลาสเซอร์.....	15
3 แสดงระบบการสอนจากแนวคิดของเกอร์ลาชและอีลี.....	16
4 รูปแบบการเรียนรู้การสอน.....	27

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนามนุษย์ เพราะการศึกษาเป็นการให้ความคิด สติปัญญา ทักษะความชำนาญ และทัศนคติที่ดีต่อความรู้ หากสังคมใดพลเมืองใดขาดการศึกษาเรียนรู้ สังคมนั้นย่อมประสบปัญหาต่างๆ อันเกิดจากความไม่รู้ ความขาดสติ และการให้เกียรติต่อชีวิตที่อยู่ร่วมกันในสังคม (ศักดิ์ชัย เกียรติธนาสินทร์. 2547: 31- 32) การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญของสังคมในการพัฒนาเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง ระบบการศึกษาไม่สามารถดำเนินการไปได้อย่างอิสระ ต้องมีความสัมพันธ์ใกล้ชิด กับความเจริญก้าวหน้าทางสังคมด้วย ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ส่งผลต่อการดำรงชีวิตความเป็นอยู่ค่านิยม และคุณธรรมของคนในชาติอย่างมาก การจัดการศึกษาจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบและทิศทางให้สอดคล้องกับระบบสังคมและเศรษฐกิจ

กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศเรื่องการกำหนดรายละเอียดสาระการเรียนรู้แกนกลางตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ประมาณ 70% ของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อให้สถานศึกษามีกรอบของเนื้อหาสาระ เพื่อใช้เทียบเคียงกับกรอบเนื้อหาที่สถานศึกษาจัดทำและให้มีความเข้าใจตรงกันว่าสาระการเรียนรู้แกนกลาง 70% ปรากฏอยู่ 2 แห่ง คือ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น และขอบข่ายสาระการเรียนรู้ 12 ปี โดยสถานศึกษาสามารถดัดแปลง เพิ่มเติมให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน สถานศึกษาและชุมชนได้ แต่ทั้งนี้สถานศึกษายังคงมีหน้าที่ในการจัดทำ และพัฒนาหลักสูตร ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 9 และมาตรา 39 ที่ว่าด้วยการกระจายอำนาจทางการศึกษา

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กระจายอำนาจให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อที่จะให้การจัดการศึกษาสนองความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น แนวทางในการปฏิบัติที่ดีที่สุด คือให้อิสระภาพสถานศึกษาเป็นผู้จัดทำหลักสูตรของสถานศึกษาตามกรอบของหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้ และมีความยืดหยุ่นในการบริหารจัดการของสถานศึกษา ยืดหยุ่นในการที่จะให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียน เลือกแนวทางดำเนินชีวิตของตนเอง

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีเป็นสาระการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีความสามารถเกี่ยวกับงานอาชีพและเทคโนโลยี มีทักษะการทำงาน ทักษะการจัดการสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีจากภูมิปัญญาพื้นบ้าน ภูมิปัญญาไทย และเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงานอย่างถูกต้อง เหมาะสม คุ่มค่า และมีศีลธรรม คุณธรรม สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์ หรือวิธีการใหม่ สามารถทำงานเป็นหมู่คณะ มีนิสัยรักการทำงาน เห็นคุณค่า และมีเจตคติที่ดีต่องาน ตลอดจนมีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่เป็นพื้นฐาน ได้แก่ ความขยัน

ชื่อเสียง ประหยัด และอดทน อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่สามารถช่วยเหลือตนเอง และพึ่งตนเอง ได้ตามพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ร่วมมือและแข่งขันในระดับสากลภายใต้บริบทของสังคมไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี มีสาระความรู้ที่เป็นแกนสาระความรู้ของกลุ่มอยู่ 5 สาระ คือ สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว สาระที่ 2 การอาชีพ สาระที่ 3 การออกแบบและเทคโนโลยี สาระที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ สาระที่ 5 เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ สาระทั้ง 5 นั้นต้องนำมาบูรณาการกัน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามสภาพความพร้อมของผู้เรียน สถานศึกษา และชุมชน สำหรับวิชาการงานธุรกิจเป็นวิชาที่จัดอยู่ใน สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว หลังจากได้จัดหลักสูตรให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ยังไม่ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาการงานธุรกิจเลย ในการเรียนการสอนวิชาการงานธุรกิจจะให้มีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง ไม่ใช่เพียงแต่สอนให้นักเรียนรู้จักความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจและบทบาทของธุรกิจเท่านั้น ยังต้องคำนึงถึงการสร้างประสบการณ์ เพื่อจะนำไปสู่การปฏิบัติที่เหมาะสมต่อไป ควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรทางธุรกิจ ครูผู้สอนวิชาการงานธุรกิจจะต้องมีความสามารถในการเลือกกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมให้แก่ผู้เรียนได้ประสบการณ์ ได้รับความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้น และมีโอกาสฝึกฝนทักษะต่างๆ แต่การดำเนินกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ผ่านมา ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร และมีปัญหาเกิดขึ้นหลายประการ ซึ่งอาจเกิดจากกิจกรรมต่างๆ ของทางโรงเรียนมากเกินไป ปัญหาในเรื่องของงบประมาณไม่เพียงพอเวลาในการดำเนินกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีน้อย ครูและนักเรียนขาดทักษะและประสบการณ์ในการดำเนินกิจกรรม ภาระหน้าที่ของครูผู้สอนมาก จึงทำให้กิจกรรมเสริมหลักสูตรของวิชาการงานธุรกิจขาดหายไป

ดังนั้น ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนวิชาการงานธุรกิจ มีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาการงานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับครูผู้สอนวิชาการงานธุรกิจ และเป็นแนวทางให้กับผู้บริหารโรงเรียนนำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาและปรับปรุงจัดการเรียนการสอนวิชาการงานธุรกิจในด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการประเมินผลให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาการงานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ในด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการประเมินผล

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ใน 4 ด้าน โดยจำแนกตามตัวแปร ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง และความสนใจในการประกอบอาชีพ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ จะใช้เป็นข้อมูลสำหรับครูผู้สอนวิชางานธุรกิจ และเป็นแนวทางให้กับผู้บริหาร นำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนา และปรับปรุงการเรียนการสอน วิชางานธุรกิจให้มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชางานธุรกิจ แผนการเรียนทั่วไป โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชางานธุรกิจ แผนการเรียนทั่วไป ห้องเรียนที่ 10 ถึง ห้องเรียนที่ 14 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย จำนวน 200 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

1.1 ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น

1.1.1 เกณฑ์เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป

1.1.2 เกณฑ์เฉลี่ยต่ำกว่า 3.00

1.2 อาชีพของผู้ปกครอง แบ่งเป็น

1.2.1 รับราชการ – พนักงานรัฐวิสาหกิจ

1.2.2 นักธุรกิจ – ค้าขาย - รับจ้าง

1.3 รายได้ของผู้ปกครอง แบ่งเป็น

1.3.1 ไม่เกิน 30,000 บาทต่อเดือน

1.3.2 มากกว่า 30,000 บาทต่อเดือน

1.4 ความสนใจในการประกอบอาชีพ แบ่งเป็น

1.4.1 อาชีพทางธุรกิจ

1.4.2 อาชีพที่ไม่ใช่ธุรกิจ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ในด้านต่างๆ ดังนี้

- 2.1 ด้านเนื้อหาวิชา
- 2.2 ด้านวิธีการสอน
- 2.3 ด้านครูผู้สอน
- 2.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน
- 2.5 ด้านการประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ หมายถึง ความรู้สึก ความเข้าใจ ความเหมาะสม เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจตามทัศนะของนักเรียน ใน 5 ด้าน ต่อไปนี้

1.1 ด้านเนื้อหาวิชา หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรายละเอียดเนื้อหาสาระรายวิชางานธุรกิจในชีวิตประจำวัน งานสำนักงาน การเงินและบัญชี การขาย และการจัดการ การเป็นผู้บริโภคที่ฉลาด ผู้เรียนได้รับความรู้ และประสบการณ์ มีทักษะด้านธุรกิจอย่างเหมาะสม โดยผู้เรียนสามารถเชื่อมโยง ความรู้หลักการ และกระบวนการทางเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้กับงานธุรกิจที่ตนสนใจ และถนัด และนำความรู้ที่ได้จากการเรียนธุรกิจไปใช้ในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้

1.2 ด้านวิธีการสอน หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับเทคนิคต่างๆ ที่ผู้สอนใช้ในการถ่ายทอดความรู้และทักษะไปยังผู้เรียนโดยให้ผู้เรียนได้ลงมือทำงานจริงๆ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าในเรื่องที่สนใจจากแหล่งความรู้ต่างๆ ที่หลากหลาย มีการทำงานกลุ่ม เน้นกระบวนการให้ผู้เรียนรู้จักคิด แก้ปัญหาได้ จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เหมาะสมกับวัยและเนื้อหาวิชา รวมทั้งมีการสอดแทรกจริยธรรม

1.3 ด้านครูผู้สอน หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติตน ในด้านความรับผิดชอบต่อการสอน ผู้สอนต้องกระตือรือร้นในการเพิ่มเติมความรู้ให้ทันสมัย รู้จักถ่ายทอดความรู้ทำให้ผู้เรียนอยากเรียน มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีบุคลิกภาพส่วนตัวที่ดี มีน้ำเสียงแจ่มใส แต่งกายเรียบร้อยเหมาะสมกับสมัยนิยม มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เป็นบุคคลที่ตรงต่อเวลา รักษาเวลา ใช้เวลาอย่างคุ้มค่า มีความสามารถในการเลือกใช้วิธีสอน และอุปกรณ์การสอน ความเอาใจใส่ดูแลนักเรียน มีคุณธรรมและจริยธรรมของความเป็นครู

1.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อการเรียนการสอนต่างๆ อันได้แก่ ซีดีการประกอบธุรกิจประเภทต่างๆ เครื่องคอมพิวเตอร์ ไปความรู้ทางธุรกิจ ไปงานทางธุรกิจ แผนภาพทางธุรกิจ ภาพโฆษณาสินค้าประเภทต่างๆ สื่อเหล่านี้ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนุก สนใจ ไม่เบื่อหน่าย สื่อการเรียนการสอนอยู่ในสภาพดี มีความทันสมัย มี

จำนวนพอเพียงกับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะ และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และเกิดความเข้าใจตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด

1.5 ด้านการประเมินผล หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการประเมินผล โดยใช้กระบวนการในการใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม แบบทดสอบ การจัดอันดับคุณภาพ การประเมินตามสภาพจริง เพื่อตรวจสอบและชี้วัดระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีเกี่ยวกับงานธุรกิจ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีการประเมินผลความพร้อมของผู้เรียน การประเมินผลกำหนดมาตรฐานได้อย่างเหมาะสม ชัดเจน ยุติธรรม ใช้การประเมินผลที่สอดคล้องกับเนื้อหา และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ประเมินจากสภาพจริง และมีการแจ้งผลการเรียนให้ผู้เรียนทราบ

2. ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยสะสมทุกรายวิชา ที่เรียนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โดยแบ่งระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็น 2 ระดับ คือ

2.1 เกณฑ์เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป

2.2 เกณฑ์เฉลี่ยต่ำกว่า 3.00

3. อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง อาชีพของผู้ปกครองที่ให้การอุปการะเลี้ยงดู ถ้าบิดา มารดาเป็นผู้อุปการะให้ถือเอาอาชีพของบิดาเป็นผู้อุปการะ ในกรณีที่ไม่มีบิดา หรือบิดาไม่มีอาชีพ ให้ถือเอาอาชีพของมารดา และถ้านักเรียนไม่มีผู้อุปการะเป็นบิดา หรือไม่มีมารดา ให้ถือเอาอาชีพของผู้อุปการะหรือผู้ปกครองแทน จำแนกเป็น

3.1 รับราชการ หมายถึง ผู้ที่ทำงานในระบบราชการโดยเป็นข้าราชการ หรือเป็นลูกจ้างประจำในสังกัดรัฐบาล

- **พนักงานรัฐวิสาหกิจ** หมายถึง ผู้ที่ทำงานในระบบรัฐวิสาหกิจ โดยเป็นพนักงาน หรือเป็นลูกจ้างประจำในสังกัดของรัฐวิสาหกิจ

3.2 นักธุรกิจ

- **ค้าขาย** หมายถึง ผู้ที่ประกอบกิจการค้าของตัวเอง หรือผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับธุรกิจ

- **รับจ้าง** หมายถึง ผู้ที่ทำงานรับจ้างเป็นรายวัน รายเดือน

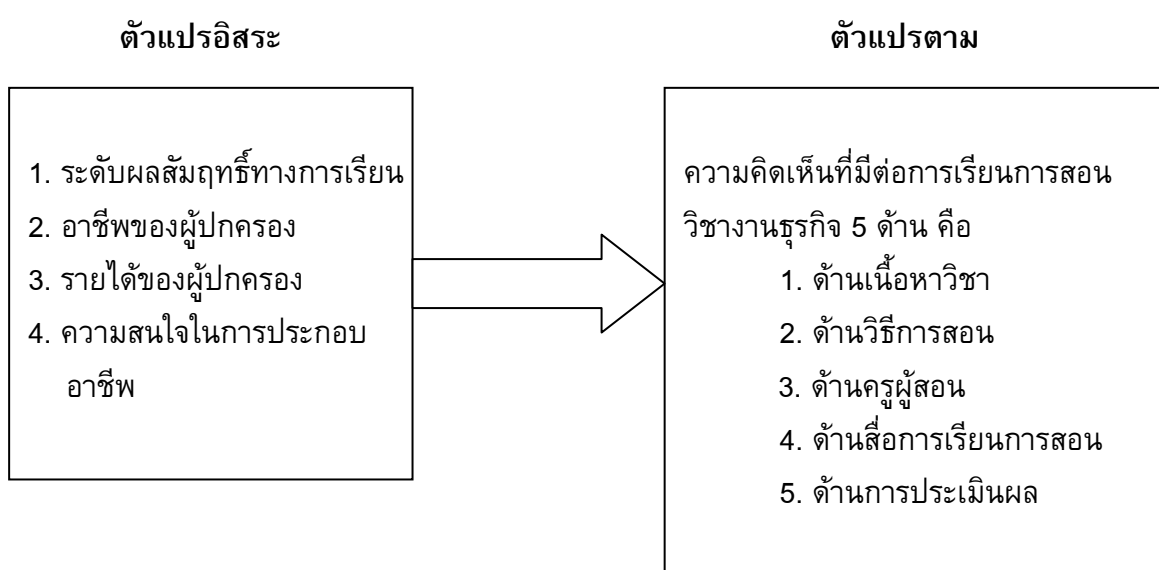
4. รายได้ของผู้ปกครอง หมายถึง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่ได้รับการประกอบอาชีพของผู้ที่ให้การอุปการะเลี้ยงดู ถ้าบิดา มารดา เป็นผู้อุปการะให้ถือเอารายได้ของบิดาเป็นผู้อุปการะ ในกรณีที่ไม่มีบิดา หรือบิดาไม่มีรายได้ให้ถือเอารายได้ของมารดา และถ้านักเรียนไม่มีผู้อุปการะเป็นบิดาหรือไม่มีมารดาให้ถือเอารายได้ของผู้อุปการะหรือผู้ปกครองแทน

5. ความสนใจในการประกอบอาชีพ หมายถึง การเลือกที่จะประกอบอาชีพเพื่อให้ได้เงินหรือรายได้มาใช้จ่ายใช้สอยสำหรับการดำรงชีวิต และสร้างมาตรฐานที่ดีให้แก่ตนเองและครอบครัว และสังคม แบ่งเป็น

5.1 อาชีพทางธุรกิจ หมายถึง การประกอบอาชีพทางด้านการค้าขาย การทำบัญชี การจัดการธุรกิจ การเก็บเอกสาร การติดต่อสื่อสารและทางเทคโนโลยีสารสนเทศ การดำเนินธุรกิจโดยหวังผลกำไรเป็นการตอบแทน

5.2 อาชีพที่ไม่ใช่ธุรกิจ หมายถึง การประกอบอาชีพที่ไม่เกี่ยวกับธุรกิจ อาจเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีหน้าที่ให้บริการประชาชนได้รับความสะดวกสบายในด้านต่างๆ เช่น นายอำเภอ ครู อาจารย์ แพทย์ พยาบาล ตำรวจ มีรายได้ค่าตอบแทนคือเงินเดือน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่มีผู้ปกครองอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีผู้ปกครองรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีความสนใจในการประกอบอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
2. การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา
3. วิสัยทัศน์และคุณภาพของผู้เรียนของกลุ่มงานอาชีพและเทคโนโลยี
4. หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรการศึกษาตอนปลาย
5. แนวความคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอน
6. ความหมายของความคิดเห็น
7. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. การเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ
 - 8.1 เนื้อหาวิชา
 - 8.2 วิธีการสอน
 - 8.3 คุณสมบัติครูผู้สอนธุรกิจ
 - 8.4 สื่อการเรียนการสอน
 - 8.5 การประเมินผล
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 9.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย สืบเนื่องมาจากโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งขึ้นเป็นครั้งแรกที่ พระตำหนักสวนกุหลาบวิทยาลัย ในพระบรมมหาราชวังเมื่อจุลศักราช 1244 (พ.ศ. 2425) โดยมี จุดมุ่งหมาย จะบำรุงฐานะของนายทหารมหาดเล็กให้สูงศักดิ์ดังพระราชดำริ คือ รับนักเรียนที่เป็นราชสกุล และบุตรหลาน ข้าราชการ นักเรียนโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบเดิมมีฐานะเป็น นักเรียนนายร้อย ทหารมหาดเล็ก คือ แต่งเครื่องแบบทหารถืออาวุธอย่างทหารอยู่ประจำที่โรงเรียน และได้รับเงินเดือนเท่าพลทหาร ต่อมาจำนวนนักเรียนสมัครเข้าเรียนเพิ่มมากขึ้น จนทำให้เกิด ปัญหาว่าจะจัดให้เป็นโรงเรียนสำหรับนายทหารมหาดเล็ก หรือเป็นโรงเรียนฝึกหัดข้าราชการทั่วไป พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชวินิจฉัยว่า หากจัดเป็นโรงเรียนข้าราชการ

จะเป็นประโยชน์ต่อบ้านเมืองมากกว่า แต่นั่นมาจึงได้แก้ไขวิธีการเรียน เปลี่ยนฐานะนักเรียนจากทหารมาเป็นนักเรียนวิชาสำหรับราชการพลเรือน โดยมีจุดมุ่งหมายให้จบออกมารับราชการ ส่วนผู้ที่ไม่ได้รับราชการ ก็ให้ได้มีความรู้ความสามารถไปประกอบอาชีพสุจริต สร้างชื่อเสียงแก่วงศ์ตระกูลต่อไป

โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยนี้ ถือว่าเป็นโรงเรียนรัฐบาลแห่งแรกของประเทศไทย ตั้งอยู่บนเนื้อที่ของวัดราชบูรณะ แขวงวังบูรพาภิรมย์ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร มีเนื้อที่ทั้งหมด 11 ไร่ 2 งาน 23 ตารางวา มีอาณาเขต

ทิศเหนือ จดมหาวิทยาลัยราชมณฑล เพาะช่าง

ทิศใต้ จดถนนจักรเพชร (ด้านสะพานพุทธยอดฟ้า)

ทิศตะวันออก จดถนนตรีเพชร ซึ่งตัดผ่ากลางที่ธรณีสองฝั่งของวัดราชบูรณะ

ทิศตะวันตก จดวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

ฟอปปุสวนกุหลาบ

ฟอปปุสวนกุหลาบ หรือเดิมเรียกว่า หลวงฟอปปุสำเนาทอง ประทับบนศาล ที่ตั้งอยู่บริเวณสระน้ำด้านหน้าโรงเรียน ด้านถนนตรีเพชร ศาลนี้ได้สร้างขึ้นในสมัยอดีต ผู้อำนวยการสุวรรณ จันทน์สม เมื่อปี พ.ศ. 2515 ฟอปปุเป็นที่เคารพบูชาของชาวสวนกุหลาบเป็นอย่างมาก มาช้านานแล้ว

พระบรมราชานุสาวรีย์ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

เป็นความคิดของอดีตผู้อำนวยการสำเร็จ นิลประดิษฐ์ ที่ต้องการจะสร้างสิ่งอันเป็นอนุสรณ์แห่งความระลึกถึงในพระมหากรุณาธิคุณของ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องในวาระครบรอบ 100 ปี ของโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โรงเรียนจึงพิจารณาจัดสร้างตึก “100 ปี สวนกุหลาบวิทยาลัย” และพระราชานุสาวรีย์ ประดิษฐานอยู่หน้าตึกพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช ทรงเสร็จพระราชดำเนินเปิดพระบรมราชานุสรณ์ เมื่อ 30 กรกฎาคม 2537 (ทั้ง 2 ด้านของพระบรมราชานุสาวรีย์ มีประติมากรรมดินเผา เกี่ยวกับพระราชกรณียกิจของพระองค์ท่าน เช่น การเลิกทาส ไปรษณีย์ ประปา ไฟฟ้า)

ตราประจำโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

ตราเดิมของ โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ ซึ่งได้ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตใช้ตรานี้ เมื่อ พ.ศ. 2475 มีลักษณะดังนี้

เป็นรูปหนังสือ มีไม้บรรทัด ดินสอ ปากกาคั่นอยู่ หน้าปกหนังสือมีจุลมงกุฎหรือพระเกี้ยวยอด และอักษรย่อ จ.ป.ร. ด้านขวาของหนังสือมีช่อกุหลาบ และมุมซ้าย ด้านล่างของหนังสือมีริบบิ้นผูกช่อกุหลาบ ซึ่งมีตัวหนังสือว่า “โรงเรียนหลวงสวนกุหลาบ”

คติพจน์ของโรงเรียน

“สุวิชาโน ภวํ โหติ” แปลว่า ผู้รู้ดีเป็นผู้เจริญ

สีประจำโรงเรียน

สีชมพู-ฟ้า

สีชมพู

เป็นสีประจำวันพระราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งตรงกับ

วันอังคาร

สีฟ้า

เป็นสีประจำวันพระราชสมภพของสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ ซึ่งตรงกับ

วันศุกร์

วิสัยทัศน์โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

“รวมใจสู่โลกกว้าง

เสริมสร้างคุณธรรม

ก้าวล้ำวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี

มีความสุขในสังคมและนิยมไทย”

วิสัยทัศน์ของโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยมุ่งมั่น “รวมใจสู่โลกกว้าง เสริมสร้างคุณธรรม ก้าวล้ำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อให้ให้นักเรียนและบุคลากรทุกคนมีความสุขในสังคมและนิยมไทย” ภายในปี พุทธศักราช 2550

พันธกิจของโรงเรียน

1. พัฒนาผู้เรียนให้ได้คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา มีความเป็นไทย มีความสุขในสังคม
2. พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้คู่คุณธรรม นำความสามารถของตนเองมาพัฒนาการศึกษาอย่างเต็มศักยภาพ
3. ปฏิรูปหลักสูตรและการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
4. ปรับปรุงระบบการบริหารเน้นการมีส่วนร่วม การกระจายอำนาจ จัดระบบ การกำกับติดตามและประเมินผล ให้เกิดขึ้นในทุกหน่วยงานของโรงเรียน

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้ผู้เรียน และบุคลากร ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพมีความรู้ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานสากล อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2. การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา

โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยมีหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 เป็นกรอบในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ดังมีรายละเอียดในการจัดการเรียนรู้ดังต่อไปนี้ (หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2544: 28)

1. การจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลากหลายสอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ และความแตกต่างของผู้เรียน ฝึกปฏิบัติหรือเรียนรู้จากเหตุการณ์หรือสภาพจริง จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรียนรู้จากธรรมชาติ ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ การเรียนรู้คุณธรรมนำกระบวนการจัดการ กระบวนการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม กระบวนการคิด และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ไปสอดแทรกในการเรียนรู้ ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

2. การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม จัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์สอดแทรกอยู่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียร ประหยัด อดออม เอื้อเฟื้อ ซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น มีระเบียบวินัยเข้าใจหลักธรรมเบื้องต้นของศาสนาที่ตนนับถือ และเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา โรงเรียนจึงจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น ค่ายลูกเสือ ม.1 – ม.3 ค่ายพุทธธรรม พิธีพุทธมาฆะ ค่ายพัฒนาบุคลิกภาพ การทำบุญตักบาตรในวันสำคัญ การปัจฉิมนิเทศ ฯลฯ

3. ผู้เรียนสำคัญที่สุด มีการวิเคราะห์ผู้เรียนก่อนจัดการเรียนรู้ จัดให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้จากการปฏิบัติ เรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลายโดยถือว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตามขีดความสามารถและเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งจะแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในเวทีโลก นอกจากนั้นยังคำนึงถึงหลักจิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการเรียนรู้ และเน้นการเรียนรู้อย่างมีความสุข

4. ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนศึกษา ค้นคว้า หาความรู้ด้วยตนเอง และนำความรู้ที่ได้รับมาแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน และสามารถสรุปสิ่งที่เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้เน้นให้จัดการเรียนรู้แบบโครงงานมากขึ้น เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความคิด ความเข้าใจ รู้จักตนเอง ครูจะเป็นผู้ชี้แนะ เป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ของตน

5. การใช้สื่อ แหล่งการเรียนรู้ และเทคโนโลยี การจัดการเรียนรู้มีการใช้สื่อแหล่งการเรียนรู้ และเทคโนโลยีที่หลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนและวัยของผู้เรียนและครูใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนรู้ร่วมกัน หรือผู้เรียนใช้สื่อเรียนรู้โดยลำพังคนเดียว หรือใช้ร่วมกับเพื่อน มีการประเมินผลการใช้สื่อวัสดุ อุปกรณ์ เพื่อนำผลการประเมินไปปรับปรุง

ลักษณะของสื่อการเรียนรู้ที่จะนำมาใช้มีดังนี้ สื่อธรรมชาติ เช่น สมุนไพร สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น เอกสารประกอบการสอน สื่อเทคโนโลยี เช่น วีดีโอ วิกิพีเดีย สื่อมัลติมีเดีย และแหล่งการเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด ดิจิทัลไลบรารี ห้องนวัตกรรมและเทคโนโลยี และห้องปฏิบัติการต่างๆ

6. การวัดและประเมินผล มีวิธีการวัด และประเมินผล หลากหลาย ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ และได้ผลการประเมินตรงกับความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ครู ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล

7. การใช้เครือข่ายการเรียนรู้ โรงเรียนได้นำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น Internet E-learning

8. มีจิตสำนึก ในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติ และพัฒนาสิ่งแวดล้อม

9. รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม

10. มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ ในการสื่อสาร และแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองและประเทศชาติ

3. วิสัยทัศน์และคุณภาพของผู้เรียน (หลักสูตรขั้นพื้นฐาน. 2544: 1 - 2)

วิสัยทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นสาระที่เน้นการทำงาน กระบวนการทำงาน และการจัดการอย่างเป็นระบบ พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะการออกแบบงาน และการทำงานอย่างมีกลยุทธ์ โดยใช้กระบวนการเทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ตลอดจนนำเทคโนโลยีจากภูมิปัญญาพื้นบ้าน ภูมิปัญญาไทย และเทคโนโลยีสากลมาใช้ในการทำงาน รวมทั้งการสร้าง พัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ๆ เน้นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และพลังงานอย่างประหยัดและคุ้มค่า เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ดังกล่าว กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี จึงกำหนดวิสัยทัศน์ของกลุ่มเป็น “การเรียนรู้ที่ยึดการทำงานและการแก้ไขปัญหาเป็นสำคัญ บนพื้นฐานของการใช้หลักการและทฤษฎีเป็นหลักในการทำงาน และการแก้ปัญหา” งานที่นำมาฝึกฝนเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ของกลุ่มนั้น เป็นงานเพื่อการดำรงชีวิตในครอบครัวและสังคม และงานเพื่อการประกอบอาชีพ ซึ่งงานทั้ง 2 ประเภทนี้ เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกฝน ตามกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ผู้เรียนจะได้รับการปลูกฝัง และพัฒนาให้มีคุณภาพ และมีศีลธรรม การเรียนจากการทำงาน และการแก้ปัญหาของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี จึงเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการบูรณาการความรู้ ความสามารถ ทักษะ และความดีที่หลอมรวมกันจนก่อให้เกิดเป็นคุณลักษณะของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด

คุณภาพของผู้เรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี มุ่งพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม เพื่อให้เป็นคนดี มีความรู้ ความสามารถ โดยมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ดังนี้

มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำรงชีวิตและครอบครัว การอาชีพ การออกแบบ และเทคโนโลยีเทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

มีทักษะในการทำงาน การประกอบอาชีพ การจัดการ การแสวงหาความรู้ เลือกใช้เทคโนโลยี และเทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงาน สามารถทำงานอย่างมีกลยุทธ์ สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่

มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ขยัน อดทน รักการทำงาน ประหยัด อดออม ตรงต่อเวลา เอื้อเฟื้อ เสียสละ และมีวินัยในการทำงาน เห็นคุณค่าความสำคัญของงานและอาชีพสุจริต ตระหนักถึงความสำคัญของสารสนเทศ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและพลังงาน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. เป็นผู้มีความซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัย และมีความรับผิดชอบ
2. เป็นผู้นำของสังคม ดำรงรักษาคุณงามความดีของโรงเรียน และภูมิใจในความเป็นไทย
3. เป็นผู้ใฝ่หาความรู้ มีวิสัยทัศน์กว้างไกล รู้เท่าทันโลกและใช้สติปัญญาแก้ปัญหา
4. เป็นผู้ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ภูมิใจในผลงานของตน และกล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมีสัมมาคารวะ อ่อนน้อมถ่อมตน

4. หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรการศึกษาตอนปลาย (กรมวิชาการ. 2545: 21 - 22)

1. เวลาเรียน

1.1 หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ใช้เวลาเรียนโดยปกติประมาณ 3 ปี

1.2 ในปีการศึกษาหนึ่ง ให้แบ่งเป็นภาคเรียนปกติ 2 ภาค ภาคเรียนละ 20 สัปดาห์ โรงเรียนอาจเปิดภาคฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควรสำหรับภาคฤดูร้อนซึ่งมีเวลาเรียน 4 สัปดาห์นั้น เวลาเรียนต่อสัปดาห์ ของรายวิชาที่เปิดสอนจะต้องเป็น 5 เท่าของภาคปกติ

1.3 ในสัปดาห์ หนึ่งโรงเรียนต้องเปิดเรียน ไม่น้อยกว่า 5 วัน วันละไม่น้อยกว่า 7 คาบ คาบละ 50 นาที โดยจัดให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างน้อย 25 คาบ และจัดให้ผู้เรียนทำกิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดกิจกรรมในสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และจัดกิจกรรมแนะแนว และหรือกิจกรรมแก้ปัญหาและหรือกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้อีก 2 คาบ เวลานอกเหนือจากนี้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า หรือเลือกเรียนรายวิชาเพิ่มเติมตามความสนใจ

2. หน่วยการเรียนรู้

รายวิชาใดที่ใช้เวลาเรียน 2 คาบต่อสัปดาห์ต่อภาคเรียน ให้มีหน่วยการเรียนรู้ 1 หน่วยการเรียนรู้รายวิชาใด ที่มีจำนวนคาบเรียนมากหรือน้อยกว่า 2 คาบต่อสัปดาห์ต่อภาคเรียน ให้มีจำนวนหน่วยการเรียนรู้มากขึ้น หรือน้อยลงไปตามสัดส่วน

3. วิชาบังคับและวิชาเลือกเสรี

3.1 ผู้เรียนจะต้องเรียนวิชาบังคับและวิชาเลือกเสรีตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของหลักสูตรสำหรับภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนจะเลือกเรียนได้ 2 ภาษาเท่านั้น

3.2 การจัดรายวิชาบังคับเลือกและเลือกเสรี นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและการใช้แหล่งวิทยาการ สถานประกอบการและสถานประกอบอาชีพอิสระให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

4. การประเมินผลการเรียน

การประเมินผลการเรียน และการโอนผลการเรียนให้เป็นไปตามระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

5. เกณฑ์การจบหลักสูตร

5.1 ต้องเรียนวิชาบังคับและวิชาเลือกเสรีตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างอย่างน้อย 75 หน่วยการเรียนรู้รายวิชาที่ลงทะเบียนเรียน ต้องได้รับการตัดสินผลการเรียน

5.2 ต้องได้หน่วยการเรียนรู้ของรายวิชาบังคับทั้งหมด

5.3 ต้องได้หน่วยการเรียนรู้ทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 75 หน่วยการเรียนรู้

5.4 ต้องเข้าร่วมกิจกรรม ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย การจัดกิจกรรมในสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ 1 คาบต่อสัปดาห์ โดยต้องมีเวลา เข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมดที่จัดกิจกรรมของแต่ละภาคเรียน และต้องผ่านจุดประสงค์สำคัญของกิจกรรมตามที่กำหนด

6. การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

ในกรณีที่มีการยกเลิก เพิ่มเติม และเปลี่ยนแปลงรายวิชาและเนื้อหาของรายวิชาต่างๆ ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายให้เป็นไปตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ

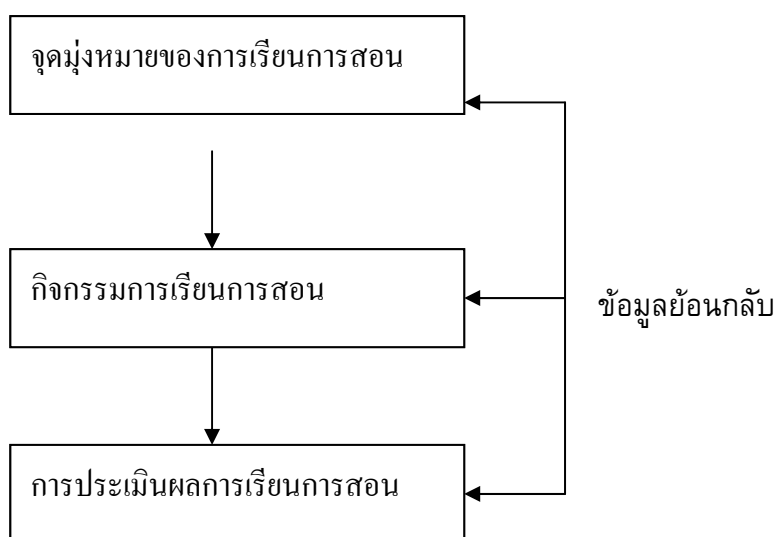
5. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอน

สุรวีร์ เพียรเพชรเลิศ (2547: 29 - 32) กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ จำเป็นอย่างยิ่งต้องมีขั้นตอนและการจัดดำเนินการสอนที่เป็นระบบ นักการศึกษาจึงได้นำแนวคิดเรื่องการจัดระบบเข้ามาใช้ในการเรียนการสอน ระบบการสอนเป็นองค์ประกอบที่จะช่วยให้การสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสบผลสำเร็จ ในการเรียนการสอนจำเป็นต้องดำเนินการอย่าง

เป็นระบบนั้นคือ การจัดองค์ประกอบของการสอนไว้อย่างมีระดับขั้นตอน และมีความสัมพันธ์เพื่อนำไปสู่จุดหมายปลายทาง ของการสอนที่กำหนดไว้ ซึ่งเรียกว่า ระบบการเรียนการสอน อย่างไรก็ตาม ระบบการเรียนการสอนมีองค์ประกอบดังนี้

ระบบการเรียนการสอนของไทเลอร์ (Robert Tyler)

ไทเลอร์ ได้กำหนดองค์ประกอบ ของระบบการเรียนการสอน ที่เรียกว่า ไทเลอร์ลูป (Tyler Loop) ไว้ 3 ส่วนด้วยกัน คือ (ก) จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน (ข) กิจกรรมการเรียนการสอน และ (ค) การประเมินผลการเรียนการสอน ข้อมูลจากการประเมินผลจะสามารถใช้เป็นข้อมูลป้อนกลับไปยังกิจกรรมการเรียนการสอน และจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนเพื่อการปรับปรุงหรือพัฒนาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบในระบบการเรียนการสอนของไทเลอร์ดังกล่าวแสดงไว้ในรูปดังนี้

ภาพประกอบ 1 แสดงระบบการเรียนการสอนของไทเลอร์

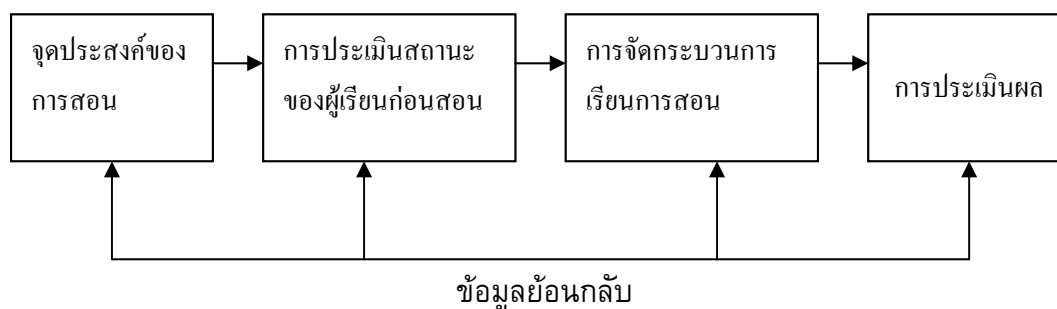
ที่มา : สุรวีร์ เพียรเพชรเลิศ. (2547). *พฤติกรรมกรรมการสอนธุรกิจ* 2. หน้า 31.

ระบบการสอนของกลาสเซอร์ (Glasser. 1960)

ระบบการสอนของกลาสเซอร์ มีความคล้ายคลึงกับระบบของไทเลอร์มากแต่มีองค์ประกอบมากกว่าโดยที่ได้กำหนดองค์ประกอบไว้ 5 ส่วน ได้แก่

1. จุดประกอบของการสอน
2. การประเมินสถานะของผู้เรียนก่อนสอน
3. การจัดกระบวนการเรียนการสอน
4. การประเมินผลการเรียนการสอน
5. ข้อมูลย้อนกลับ

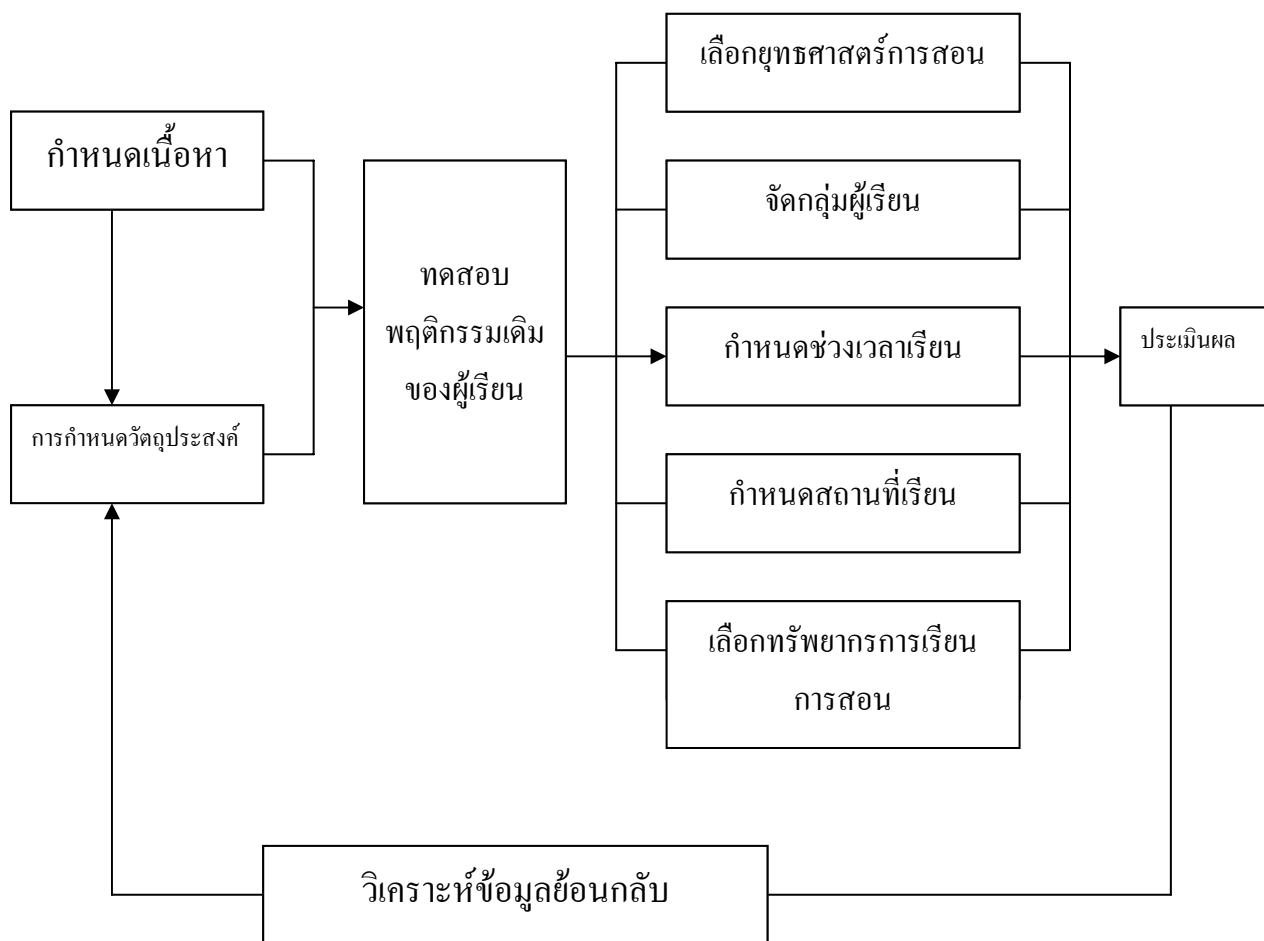
ระบบของการสอนของกลาสเซอร์แสดงได้ดังนี้

ภาพประกอบ 2 แสดงระบบการสอนของกลาสเซอร์

ที่มา : สุรวีร์ เพียรเพชรเลิศ. (2547). *พฤติกรรมกรรมการสอนธุรกิจ 2*. หน้า 32.

1. จุดประสงค์ของการสอน ในการสอนทุกครั้งจำเป็นจะต้องกำหนดจุดประสงค์ให้ชัดเจน เพื่อจะได้ช่วยให้สามารถกำหนดองค์ประกอบอื่นๆ ที่ตามมาได้สะดวก
2. การประเมินสถานะของผู้เรียนก่อนสอน เป็นการตรวจสอบดูว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะเรียนสิ่งใหม่ที่กำลังจะสอนหรือไม่ ถ้าพบว่าผู้เรียนยังมีพื้นฐานไม่เพียงพอ ก็จำเป็นจะต้องให้ความรู้พื้นฐานแก่ผู้เรียนเสียก่อน
3. การจัดกระบวนการเรียนการสอน เป็นขั้นที่ผู้สอนจะต้องตัดสินใจเลือกดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางที่ตั้งไว้
4. การประเมินผล เป็นขั้นที่ดำเนินต่อจากกิจกรรมการสอนเพื่อจะได้ทราบว่าผู้เรียนบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใด
5. ข้อมูลย้อนกลับ เป็นการนำเอาผลที่ได้จากการประเมินไปประกอบพิจารณาแก้ไขการดำเนินงานในส่วนที่ 1, 2 และ 3 หากพบว่าส่วนไหนยังมีข้อบกพร่องก็จะต้องทำการปรับปรุงแก้ไข ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

ภาพประกอบ 3 แสดงระบบการสอนจากแนวคิดของเกอร์ลาชและอีลี

เกอร์ลาชและอีลี (Gerlach; & Ely) ได้เสนอแนวความคิดของระบบการสอนไว้ 10 ขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ (Gerlach and Eely) เป็นขั้นตอนแรกในการจัดการเรียนการสอน โดยกำหนดวัตถุประสงค์ ซึ่งผู้สอนควรกำหนดวัตถุประสงค์ที่วัด หรือสังเกตได้กล่าว คือ ควรเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
2. กำหนดเนื้อหา (Specification of Content) การกำหนดเนื้อหา ในการจัดการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ผู้สอนควรจัดเนื้อหาที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนโดยคำนึงถึงสภาพสังคม และท้องถิ่น นอกจากนี้ควรมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์อีกด้วย
3. ประเมินพฤติกรรมเบื้องต้นของผู้เรียน (Assessment of enry Behaviors) เป็นการประเมินถึงพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน ว่ามีความพร้อม ความถนัด ความสามารถน้อยเพียงใด
4. กำหนดยุทธศาสตร์การสอน (Determination of Strategy) ผู้สอนจะวางแผนทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ ในการกำหนดความรู้ โดยเลือกวิธีการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และบรรลุวัตถุประสงค์ในการสอน

5. การจัดกลุ่มผู้เรียน (Organization of Group) ผู้สอนควรจัดกลุ่มผู้เรียนให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน โดยพิจารณาจากวัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีการสอน โดยจัดกลุ่ม เป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็ก หรือการสอนเป็นระยะบุคคล

6. กำหนดการเรียนรู้ (Allocation of Time) ผู้สอนควรจัดเวลาเรียนให้เหมาะสมกับเนื้อหา หรือกิจกรรมการเรียนการสอน

7. การจัดสถานที่เรียน (Allocation of Space) สถานที่เรียน นับเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งควรพิจารณาว่าห้องเรียนมีลักษณะอย่างไร โดยสภาพหรือลักษณะของสถานที่เรียนเหมาะสมกับวิธีสอนนั้นๆ หรือไม่

8. การเลือกสรรทรัพยากร (Allocation of Resources) ทรัพยากร หรือสื่อการสอนต่างๆ อันได้แก่ ของจริง อุปกรณ์ สิ่งพิมพ์ วัสดุ เป็นต้น ซึ่งสื่อการสอนต่างๆ เหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้นและดังนั้นผู้สอนควรเลือกสื่อการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา วิธีการสอน และลักษณะของกลุ่มผู้เรียน

9. การประเมินพฤติกรรม (Evaluation of performance) การประเมินพฤติกรรมเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการสอนเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้น้อยเพียงใดและบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนหรือไม่

10. การวิเคราะห์ข้อมูลย้อนกลับ (Analysis of Feedback) การวิเคราะห์ข้อมูลย้อนกลับเป็นการพัฒนา และตรวจสอบว่า ในการดำเนินการ ในแต่ละขั้นตอนมีข้อบกพร่องอะไรบ้างเพื่อปรับปรุงแก้ไข

6. ความหมายของความคิดเห็น

ความหมาย ความคิดเห็น เป็นการแสดงออกของแต่ละบุคคลที่จะพิจารณาข้อเท็จจริงอย่างใด อย่างหนึ่ง ได้มีนักวิชาการหลายท่านให้ความคิดเห็นไว้ดังนี้

สุชา จันท์ธอม และสุรางค์ จันท์ธอม (2540: 104) กล่าวว่า เป็นการยากที่จะแยกความคิดเห็น และเจตคติออกจากกันได้โดยเด็ดขาด เพราะทั้งความคิดเห็นและเจตคติมีลักษณะคล้ายคลึงกันและลักษณะของความคิดเห็นไม่ลึกซึ้งเหมือนเจตคติ

อุทัย หิรัญโต (2526: 80 - 81) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นของคนมีหลายระดับ คือ อย่างผิวเผินก็มี อย่างลึกซึ้งก็มี สำหรับความคิดเห็น ที่เป็นทัศนคตินั้นเป็นความคิดเห็นอย่างลึกซึ้ง และติดตัวไปเป็นเวลานาน เป็นความคิดเห็นทั่วๆ ไป ไม่เฉพาะอย่างซึ่งมีประจำตัวบุคคลทุกคน ความคิดเห็นไม่ลึกซึ้ง และความคิดเห็นเฉพาะอย่าง และมีอยู่เป็นเวลานานนั้นเรียกว่า “opinion” เป็นความคิดเห็นประเภทหนึ่ง ที่ไม่ตั้งอยู่บนรากฐานของพยานหลักฐานที่เพียงพอแก่การพิสูจน์ มีความรู้แห่งอารมณ์น้อยและเกิดขึ้นได้ง่ายแต่ก็สลายตัวเร็ว

กฤตยา อาชวนิจกุล (2526: 1) ได้พูดถึงทัศนคติ (Attitude) และความคิดเห็น (Opinion) ว่า “ทัศนคติ คือ ลักษณะของบุคคลที่มีต่อการปฏิบัติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ส่วนความคิดเห็น คือ ทัศนคติที่มีอยู่ภายในจิตใจของตน เมื่อเกิดความรู้สึกไม่ชอบสิ่งนั้น ก็จะกระทำพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความรู้สึกของตน”

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520: 3) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านทัศนคติอย่างหนึ่ง แต่การแสดงความคิดเห็นนั้นมักจะมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ และเป็นส่วนที่พร้อมจะแสดงปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2524: 174) กล่าวว่า ความคิดเห็น (opinion) เป็นการแสดงออกโดยการพูด หรือการเขียนเกี่ยวกับทัศนคติ หรือความเชื่อ หรือค่านิยมของบุคคล ความคิดเห็นไม่เหมือนทัศนคติ ตรงที่ไม่จำเป็นต้องแสดงความรู้สึก อารมณ์ หรือแม้กระทั่งการแสดงพฤติกรรมที่จะสนอง หรือไม่สนองต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด เป็นเพียงคำพูดพร้อมเหตุผลที่บุคคลคิดขึ้นมา และถ้าไม่มีคนเห็นด้วยก็จะเปลี่ยนเป็นคำพูดดังกล่าวได้ ดังนั้น บุคคลที่มีทัศนคติหรือความเชื่อหรือค่านิยมอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่ถ้าไม่แสดงความคิดเห็นออกมา ก็จะไม่มีการโต้เถียงว่าบุคคลนั้นมีทัศนคติความเชื่อ หรือค่านิยมเช่นใด

พจนานุกรมจิตวิทยาและจิตวิเคราะห์ (รุจิรา ชุมแวงวาปี. 2550: 14 – 15; อ้างอิงจาก (Harance; & avc. 1967: 358 - 359) ได้อธิบายความหมายของความคิดเห็นไว้ 3 ประการ ดังนี้คือ

1. ความคิดเห็น เป็นความเชื่อที่คนยึดถือ โดยปราศจากการพิจารณา ด้วยอารมณ์หรือความต้องการและสามารถกลับมาทบทวนใหม่ ถ้าหากว่ามีหลักฐานยืนยันน่าเชื่อถือ ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกด้วยท่าทางตามสภาพแวดล้อมในขณะนั้นมีความเป็นตัวของตัวเองน้อยที่สุด เข้าใจว่าความคิดเห็นได้แยกตัวออกจากทัศนคติความคิดเห็นส่วนมากเป็นการแสดงออกของความต้องการใช้ส่วนบุคคลมากกว่าที่จะเป็นความเชื่อถือของบุคคลทั่วไป แต่ไม่ว่าจะเป็นอิทธิพลของสิ่งเร้าหรือด้วยตนเอง ความคิดเห็นก็เป็นการกล่าวถึงเรื่องราวที่นำไปสู่ความรู้และสามารถวัดเกี่ยวกับความจริงที่ปรากฏ อีกนัยหนึ่งความคิดเห็นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นชั่วขณะหนึ่ง

2. ความคิดเห็นมีความหมายในตัวเองเป็นคำพูดทั่วไปอาจจะคำนึงถึง หรือไม่คำนึงถึงความถูกต้องก็ได้

3. ความคิดเห็นมีความหมายเหมือนกับทัศนคติ ความคิดเห็นมักจะแสดงออกให้เห็นทัศนคติ ความคิดเห็นและทัศนคติมักจะใช้แทนกัน โดยทั่วไปความคิดเห็นใช้กับงานที่ต้องใช้สมอง ทัศนคติใช้เกี่ยวกับการประเมินค่า

จากการศึกษาความหมายของความคิดเห็นต่างๆ ข้างต้นที่กล่าวไว้แล้วนั้น สรุปได้ว่าความคิดเห็น เป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึก ของแต่ละบุคคล ที่จะพิจารณาข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยนำความรู้ของตนมาประมวลเข้ากับอิทธิพลต่างๆ ที่มี เช่น พ่อ แม่ กลุ่มต่างๆ ในสถานศึกษา ประสบการณ์ส่วนตัว สื่อมวลชน ฯลฯ และแสดงพฤติกรรมออกมาในทางความคิดเห็นต่อสิ่งนั้น

7. สารและมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มงานอาชีพและเทคโนโลยี

สารและขอบข่าย (หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2544: 4 - 5)

สาระการเรียนรู้ เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มงานอาชีพ และเทคโนโลยี ประกอบด้วย 5 สาร
คือ

สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว

สาระที่ 2 การอาชีพ

สาระที่ 3 การออกแบบและเทคโนโลยี

สาระที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ

สาระที่ 5 เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว เป็นสาระที่เกี่ยวกับการทำงาน ในชีวิตประจำวัน ทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน และสังคม ที่ว่าด้วยงานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์ และงานธุรกิจ

งานบ้าน

เป็นงานที่เกี่ยวกับการทำงานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในครอบครัว ซึ่งประกอบด้วย บ้านและชีวิตความเป็นอยู่ในบ้าน ผ้าและเครื่องแต่งกาย อาหารและโภชนาการ โดยเน้นการปลูกฝังลักษณะนิสัยการทำงาน ทักษะ กระบวนการทำงาน การแก้ปัญหาในการทำงาน มีความรับผิดชอบ สะอาด มีระเบียบ ประหยัด อดออม อนุรักษ์ พลังงานและสิ่งแวดล้อม

งานเกษตร

เป็นงานที่เกี่ยวกับการทำงานในชีวิตประจำวัน ซึ่งประกอบด้วยการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ ตามกระบวนการผลิตและการจัดการผลผลิต มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเพิ่มผลผลิต ปลูกฝังความรับผิดชอบ ขยัน อดทน การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

งานช่าง

เป็นงานที่เกี่ยวกับการทำงานตามกระบวนการของงานช่างซึ่งประกอบด้วยการบำรุงรักษา การติดตั้ง/ประกอบ การซ่อมและการผลิตเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน

งานประดิษฐ์

เป็นงานที่เกี่ยวกับการทำงานด้านการประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ที่เน้นความคิดสร้างสรรค์ โดยเน้นความประณีตสวยงามตามกระบวนการงานประดิษฐ์และเทคโนโลยี และเน้นการอนุรักษ์และสืบสานศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ตามภูมิปัญญาท้องถิ่นและสากล

งานธุรกิจ

เป็นงานที่เกี่ยวกับการจัดการด้านเศรษฐกิจของครอบครัว การเป็นผู้บริโภคที่ฉลาด

สาระที่ 2 การอาชีพ เป็นสาระที่เกี่ยวข้องกับหลักการ คุณค่า ประโยชน์ของการประกอบอาชีพสุจริต ตลอดจนการเห็นแนวทางในการประกอบ

สาระที่ 3 การออกแบบและเทคโนโลยี เป็นสาระที่เกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถของมนุษย์ในการแก้ปัญหาและสนองความต้องการของมนุษย์อย่างสร้างสรรค์ โดยนำความรู้มาใช้กับกระบวนการเทคโนโลยี สร้างและใช้สิ่งของ เครื่องใช้ วิธีการ และเพิ่มประสิทธิภาพในการดำรงชีวิต

สาระที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นสาระที่เกี่ยวกับกระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศ การติดต่อสื่อสาร การค้นหาความรู้ การสืบค้น การใช้ข้อมูลและสารสนเทศ การแก้ปัญหาหรือสร้างงาน คุณค่าและผลกระทบของเทคโนโลยีสารสนเทศ

สาระที่ 5 เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ เป็นสาระที่เกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีและเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตและครอบครัว และการอาชีพ

มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มการทำงานอาชีพและเทคโนโลยี

(หลักสูตรขั้นพื้นฐาน. 2544: 6)

สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน ง.1.1

เข้าใจ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะ มีคุณธรรม มีจิตสำนึก ในการใช้พลังงาน ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมในการทำงาน เพื่อการดำรงชีวิตและครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับการงานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์ และงานธุรกิจ

มาตรฐาน ง.1.2

มีทักษะ กระบวนการทำงาน การจัดการ การทำงานเป็นกลุ่ม การแสวงหาความรู้ สามารถแก้ปัญหาในการทำงาน รักการทำงาน และมีเจตคติที่ดีต่องาน

สาระที่ 2 การอาชีพ

มาตรฐาน ง 2.1

เข้าใจ มีทักษะ มีประสบการณ์ในงานอาชีพสุจริต มีคุณธรรม มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ และเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพสุจริต

สาระที่ 3 การออกแบบและเทคโนโลยี

มาตรฐาน ง 3.1

เข้าใจธรรมชาติและกระบวนการเทคโนโลยีใช้ความรู้ ภูมิปัญญา จินตนาการและความคิดอย่างมีระบบ ในการออกแบบ สร้างสิ่งของ เครื่องใช้ วิธีการเชิงกลยุทธ์ตามกระบวนการเทคโนโลยี สามารถตัดสินใจ เลือกใช้เทคโนโลยีในทางสร้างสรรค์ ต่อชีวิต สังคม สิ่งแวดล้อม โลกของงานและอาชีพ

สาระที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ

มาตรฐาน ง 4.1

เข้าใจเห็นคุณค่า และใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล การเรียนรู้ การสื่อสาร การแก้ปัญหา การทำงานและอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีคุณธรรม

สาระที่ 5 เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

มาตรฐาน ง 5.1

ใช้เทคโนโลยีในการทำงาน การผลิต การออกแบบ การแก้ปัญหา การสร้างงาน การสร้างอาชีพสุจริต อย่างมีความเข้าใจ มีการวางแผนเชิงกลยุทธ์ และมีความคิดสร้างสรรค์

การกำหนดสาระการเรียนรู้รายปีหรือรายภาค

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีหรือรายภาค (หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2544: 49 - 50)

1. เห็นความสำคัญและประโยชน์ของงานธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตประจำวัน
2. อธิบายหลักการ ขั้นตอน กระบวนการทำงาน การจัดการงานธุรกิจ
3. สามารถทำงาน ประเมินและพัฒนางานธุรกิจ ตลอดจนเข้าใจ หลักการ วิธีการ ขั้นตอน กระบวนการกลุ่มได้
4. เลือกใช้ ซ่อมแซม ดัดแปลง เก็บ บำรุงรักษา เครื่องมือเครื่องใช้ในการทำงานธุรกิจ
5. สร้างแนวความคิดใหม่ๆ ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับงานธุรกิจ
6. ทำงานธุรกิจด้วยความอดทน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดออม มุ่งมั่น
7. ใช้พลังงานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในการทำงานธุรกิจอย่างคุ้มค่า และถูกวิธี
8. วิเคราะห์ วางแผนดำเนินงาน ปฏิบัติงานตามแผน ประเมิน ปรับปรุงและพัฒนาการทำงานธุรกิจ
9. ทำงานในฐานะผู้นำ / สมาชิกกลุ่มและใช้วิธีการต่างๆ ในการสร้างสัมพันธภาพและความเข้มแข็งของกลุ่ม
10. วิเคราะห์ สังเคราะห์เลือก และประยุกต์ใช้ข้อมูลเกี่ยวกับงานธุรกิจ จากแหล่งความรู้ต่างๆ
11. วิเคราะห์ ปัญหาการทำงานธุรกิจ สร้างทางเลือกที่หลากหลายในการแก้ปัญหา ตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสมและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์
12. มุ่งมั่นทำงานจนสำเร็จ มีจิตสำนึกที่ดีต่อการทำงานธุรกิจ ทำงานอย่างมีความสุขและมีจินตสัยในการทำงานด้วยความประณีต รอบคอบ ปลอดภัยและสะอาด
13. มีความรู้ ทักษะ เจตคติที่ดีและประสบการณ์ในงานอาชีพสุจริตที่เกี่ยวข้องกับงานธุรกิจ
14. ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีมาสร้างสรรคงานธุรกิจที่เป็นอาชีพสุจริต
15. เสนอแนวทางในการประกอบอาชีพของตน
16. วางแผนอย่างมีกลยุทธ์ เลือกและใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ และเหมาะสมกับงานธุรกิจ

สาระการเรียนรู้รายปีหรือรายภาค (งานธุรกิจ)

(หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2544: 78 - 79)

1. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับธุรกิจในชีวิตประจำวัน
 - ความหมายและความสำคัญของธุรกิจ
 - องค์กรธุรกิจ ประเภทต่าง ๆ
 - บทบาทและหน้าที่ของธุรกิจในชีวิตประจำวัน
 - เทคนิคการเป็นผู้ซื้อที่ฉลาด
2. งานสำนักงาน
 - ประโยชน์ของงานสำนักงาน
 - ประเภทและระบบงานสำนักงาน
 - เครื่องมือเครื่องใช้ในงานสำนักงาน
 - เทคโนโลยีที่ใช้ในงานสำนักงาน
 - วิธีการดูแลรักษาเครื่องมือเครื่องใช้สำนักงาน
3. การเงินและการบัญชี
 - การออมทรัพย์
 - การจัดทำงบประมาณ
 - การทำบัญชีเบื้องต้น
 - สถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน
4. การขาย
 - ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการขาย
 - เทคนิคการขาย
 - วิธีการขาย
5. การจัดการ
 - จัดการงานประจำวัน
 - จัดการงานอาชีพ
 - จัดการประกอบอาชีพในรูปแบบธุรกิจ

8. การเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ

8.1 เนื้อหาวิชารายวิชาธุรกิจ (หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2544: 61 - 63)

คำอธิบายรายวิชาธุรกิจ

ศึกษาความรู้เกี่ยวกับธุรกิจในชีวิตประจำวัน งานสำนักงาน การเงินและการบัญชี การขาย และการจัดการ ฝึกทักษะการทำงาน ตามหลักการ ขั้นตอนของกระบวนการกลุ่ม การแก้ปัญหา ประเมินและพัฒนาโดยใช้เครื่องมือ เครื่องใช้และเทคโนโลยี มีทักษะด้านงานธุรกิจอย่างเหมาะสม และสร้างสรรค์ เชื่อมโยงความรู้ หลักการและกระบวนการทางเทคโนโลยีมาประยุกต์ ใ้กับงานธุรกิจที่สนใจ และถนัด ทำงานอย่างมีระบบ และเห็นคุณค่ามีเจตคติที่ดีต่องานธุรกิจและงานอาชีพ

หน่วยที่ 1 ธุรกิจในชีวิตประจำวัน

สาระการเรียนรู้ 1. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับธุรกิจในชีวิตประจำวัน

- ความหมายและความสำคัญของธุรกิจ

ศึกษาความหมายและความสำคัญของธุรกิจ วัตถุประสงค์ของธุรกิจ ประโยชน์ของธุรกิจ ลักษณะของการประกอบธุรกิจ หน้าที่ของการประกอบธุรกิจ คุณสมบัติของผู้ประกอบธุรกิจ ความรับผิดชอบของธุรกิจต่อสังคม

- องค์การธุรกิจ ประเภทต่างๆ

ศึกษาประเภทของธุรกิจ 9 ประเภท คือ 1.กิจการเจ้าของคนเดียว 2.ห้างหุ้นส่วน 3.บริษัทจำกัด 4.สหกรณ์ 5.รัฐวิสาหกิจ 6.ธุรกิจการให้สัมปทาน 7.ธุรกิจขนาดย่อม 8.กองทุนหมู่บ้าน 9.บริษัทข้ามชาติ

- บทบาทและหน้าที่ของธุรกิจในชีวิตประจำวัน

ศึกษางานอาชีพทางธุรกิจ ความหมายของอาชีพ ความจำเป็นของการประกอบอาชีพ สาเหตุของการแบ่งงานและอาชีพ ประโยชน์ของการแบ่งงาน และอาชีพ ประเภทของอาชีพ การเลือกอาชีพ คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบผลสำเร็จ

- เทคนิคการเป็นผู้ซื้อที่ฉลาด

ศึกษาการวางแผนเลือกซื้อสินค้าและบริการ ลักษณะข้อมูลที่จะช่วยในการเลือกซื้อสินค้า ข้อควรพิจารณาบริการพิเศษ เหตุผลในการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าและบริการ การใช้บริการอินเทอร์เน็ต

หน่วยที่ 2 งานสำนักงาน

ศึกษาประโยชน์ของงานสำนักงาน ประเภทและระบบงานสำนักงาน ชนิดของเครื่องมือ เครื่องใช้สำนักงาน เทคโนโลยีที่ใช้ในสำนักงาน วิธีการดูแลรักษาเครื่องใช้สำนักงาน

หน่วยที่ 3 การเงินและบัญชี

- การออมทรัพย์

ศึกษาความหมายของการออมทรัพย์ ความสำคัญของการออมทรัพย์ การปฏิบัติเกี่ยวกับการออมทรัพย์ที่ดี โครงสร้างตลาดเงินในประเทศไทย ประเภทการรับฝากเงินของธนาคารพาณิชย์ ธนาคารออมสิน สหกรณ์ออมทรัพย์

- การจัดทำงบประมาณ

ศึกษาความหมายของงบประมาณ ประโยชน์ของงบประมาณ การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน การทำงบประมาณเงินสด ขั้นตอนการจัดทำงบประมาณ

- การบัญชีเบื้องต้น

ศึกษาความหมายของคำว่าบัญชี วัตถุประสงค์ของการจัดทำบัญชี ประโยชน์ของข้อมูล การบัญชี ข้อมูลทางด้านการบัญชี เกี่ยวข้องกับบุคคลในวิชาชีพอื่น การบันทึกรายการในบัญชี การวิเคราะห์รายการค้า การจัดลำดับ ขั้นตอนของการบัญชี ประโยชน์ของงบทดลอง งบการเงิน

- สถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน

ศึกษาการดำเนินงานของสถาบันการเงินที่เป็นธนาคาร และสถาบันที่มีใช้ธนาคาร เช่น บริษัทเงินทุน บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย บริษัทประกันชีวิต สหกรณ์การเกษตร สหกรณ์ออมทรัพย์ โรงรับจำนำ

หน่วยที่ 4 การขาย

ศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการขาย เทคนิคการขาย วิธีการขาย

หน่วยที่ 5 การจัดการ

- การจัดการงานประจำวัน

ศึกษาการจัดการงานประจำวัน ปัจจัยในการบริหาร ความสำคัญของการบริหารและการจัดการ การวางแผนในการจัดงานประจำวัน กระบวนการจัดการ

- การจัดการงานอาชีพ

ศึกษาเป้าหมาย ในชีวิตของบุคคล บทบาทของผู้บริหาร ปัจจัยการจัดการให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ สาเหตุของความล้มเหลวของธุรกิจ ลักษณะของการประกอบธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ การประเมินความพร้อม ที่จะเป็นผู้ประกอบการ การจัดการ หรือบริหารบุคคล การจัดการตลาด การจัดการการเงิน การบริหารเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ

- การจัดการประกอบอาชีพในรูปแบบธุรกิจ

ศึกษาแนวทางการประกอบธุรกิจ คุณลักษณะของนักธุรกิจ กลยุทธ์ในการประกอบธุรกิจ อาชีพเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ในงานธุรกิจ ตัวอย่างโครงการอาชีพเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี
ชื่อวิชา งานธุรกิจ
รหัสวิชา ง. 40281

ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4
ภาค ต้น/ปลาย
จำนวน 2 คาบ/สัปดาห์

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาความรู้เกี่ยวกับธุรกิจในชีวิตประจำวัน งานสำนักงาน การเงินและการบัญชี การขาย และการจัดการ ฝึกทักษะการทำงาน ตามหลักการ ขั้นตอนของกระบวนการกลุ่ม การแก้ปัญหา ประเมินและพัฒนาการใช้เครื่องมือ เครื่องใช้และเทคโนโลยี มีทักษะด้านงานธุรกิจอย่างเหมาะสม และสร้างสรรค์ เชื่อมโยงความรู้ หลักการและกระบวนการทางเทคโนโลยีมาประยุกต์ ใช้กับงานธุรกิจที่สนใจ และถนัด ทำงานอย่างมีระบบ และเห็นคุณค่ามีเจตคติ ที่ดีต่องานธุรกิจและงานอาชีพ

หน่วยการเรียนรู้

รายวิชา การงานอาชีพและเทคโนโลยี (งานธุรกิจ) ง.40281

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

จำนวน 40 ชั่วโมง

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	สาระการเรียนรู้	จำนวนเวลา
1	ธุรกิจในชีวิตประจำวัน	1.มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับธุรกิจในชีวิตประจำวัน - ความหมายและความสำคัญของธุรกิจ - องค์การธุรกิจ ประเภทต่างๆ - บทบาทและหน้าที่ของธุรกิจในชีวิตประจำวัน - เทคนิคการเป็นผู้ซื้อที่ฉลาด	10 ชั่วโมง
2	งานสำนักงาน	2. งานสำนักงาน - ประโยชน์ของงานสำนักงาน - ประเภทและระบบงานสำนักงาน - เครื่องมือ เครื่องใช้ในงานสำนักงาน - เทคโนโลยีที่ใช้ในสำนักงาน - วิธีการดูแลรักษาเครื่องใช้สำนักงาน	6 ชั่วโมง
3	การเงินและการบัญชี	3. การเงินและการบัญชี - การออมทรัพย์ - การจัดทำงบประมาณ - การทำบัญชีเบื้องต้น - สถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน	10 ชั่วโมง
4	การขาย	4. การขาย - ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการขาย - เทคนิคการขาย - วิธีการขาย	8 ชั่วโมง
5	การจัดการ	5. การจัดการ - จัดการงานประจำวัน - จัดการงานอาชีพ - จัดการประกอบอาชีพในรูปแบบธุรกิจ	6 ชั่วโมง

สรุปได้ว่า เนื้อหาวิชา หมายถึง สารความรู้ และประสบการณ์ที่เลือกสรรนำมาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีระบบ ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ หลักเกณฑ์ในการเลือกเนื้อหาวิชา ต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีความถูกต้อง ทันสมัย มีความสอดคล้องกับวุฒิภาวะ ความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

8.2 วิธีการสอน

ความหมายของวิธีสอน

วิธีสอนของครู เป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่ง ที่จะทำให้ความมุ่งหมายของการศึกษา กลายเป็นความจริงขึ้นมาได้ ดังนั้น หากผู้สอนมีความสามารถในการเลือกใช้วิธีสอนที่ดีและเหมาะสม ย่อมทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ และมีความเข้าใจในบทเรียนในวิชาการที่ครูสอน มีทักษะและความชำนาญในวิชาการที่เรียน และมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียน สามารถนำไปใช้กับชีวิตประจำวันได้ เทคนิค และวิธีสอนนั้น มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำจำกัดความไว้ดังนี้

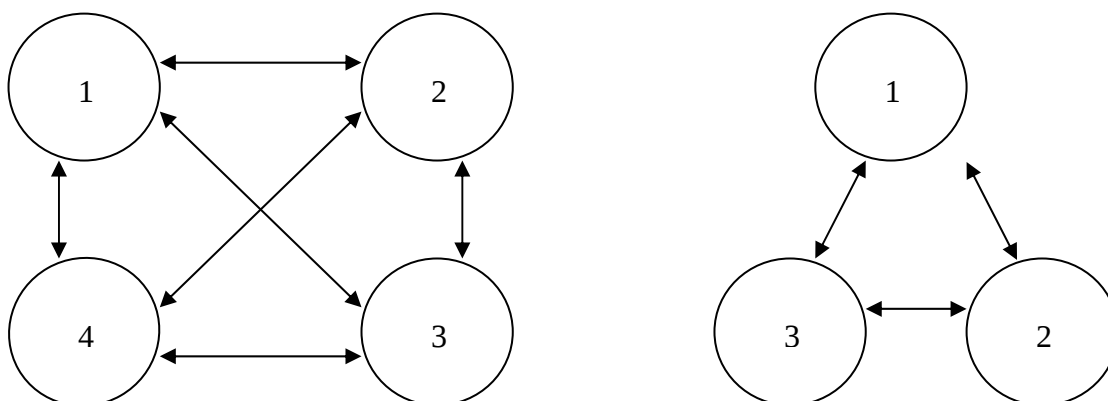
กิตติศักดิ์ สมุทธารักษ์ (2536: 24) กล่าวว่าเทคนิคการสอนคือ การปฏิบัติหรือการกระทำ ให้การเสนอเนื้อหาของบทเรียนดีขึ้น ซึ่งครูนำมาใช้เพื่อให้การสอนของเขามีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น โดยการใช้วิธีการสอนอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างผสมกัน

พงศ์ หรดาล (2531: 108) กล่าวถึงหลักการในการเลือกเทคนิควิธีสอนว่า ขั้นตอนในการเลือกเทคนิควิธีสอนที่จะกำหนดเป็นขั้นๆ ให้ครูผู้สอนทุกคนปฏิบัติกันไม่มีกฎเกณฑ์แน่นอนตายตัว ทั้งนี้เพราะการเลือกเทคนิคควรจะต้องสัมพันธ์กับตัวแปรมากมาย เช่น จุดมุ่งหมายของบทเรียน เนื้อหาวิชา ลักษณะผู้เรียน ผู้สอน เครื่องอำนวยความสะดวกและเวลา จากปัจจัยข้างต้นจึงอาจกล่าวได้ว่าไม่มีวิธีการสอนแบบใดที่ถือว่าเป็นวิธีการสอนที่ดีที่สุด หรือไม่มีบทเรียนใดที่จะเหมาะสมกับการใช้วิธีการสอนเพียงวิธีเดียว ผู้สอนที่จะต้องพยายามปรับปรุงการสอนให้สอดคล้องกับสภาพเงื่อนไขต่างๆ สำหรับการสอน บทเรียนทุกๆ บท ทั้งนี้เพื่อให้การสอนของตนเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนให้ได้ผลตามวัตถุประสงค์ให้มากที่สุด นอกจากนี้ครูผู้สอนจะต้องเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงวิธีการสอนแบบต่างๆ ลักษณะการจัดแบ่งกลุ่มผู้เรียน และลักษณะอุปกรณ์ช่วยสอนต่างๆ รวมทั้งขอบเขตความสามารถของอุปกรณ์แต่ละชนิด และข้อดี ข้อเสียของการสอนแต่ละแบบ เพราะฉะนั้นการตัดสินใจเลือกกำหนดยุทธวิธีวิธีการสอนนั้นจะขึ้นอยู่กับประสบการณ์การสอน และการตัดสินใจอย่างรอบคอบของครูแต่ละคน ที่จะเลือกเทคนิคการสอน หรือวิธีสอน อย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้เหมาะสมกับการสอนบทเรียนนั้น

วิธีการสอนนิชางานธุรกิจ (กรมวิชาการ. 2545: 19 - 20)

เพื่อให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนการสอนนิชางานธุรกิจ จึงเสนอแนะรูปแบบการเรียนการสอน ดังนี้

รูปแบบการเรียนรู้การสอน

1. การเรียนจากการปฏิบัติจริง
2. การเรียนจากการศึกษาค้นคว้า
3. การเรียนจากประสบการณ์
4. การเรียนจากการทำงานกลุ่ม

ภาพประกอบ 4 แสดงรูปแบบการเรียนรู้การสอน

ที่มา: กรมวิชาการ. (2545). *สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี*. หน้า 19 - 20.

รูปแบบการเรียนดังกล่าว ผู้สอนจะเริ่มต้นจากรูปแบบใดก่อนหลังก็ได้ และอาจจัดการเรียนให้ครบทั้ง 4 รูปแบบ หรือไม่ครบทั้ง 4 รูปแบบก็ได้

รายละเอียดของแต่ละรูปแบบ มีดังนี้

1. การเรียนจากการปฏิบัติจริง เป็นการเรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือทำงานจริงๆ มีขั้นตอนอย่างน้อย 4 ขั้นตอน คือ

1.1 ขั้นศึกษาและวิเคราะห์

1.2 ขั้นวางแผน

1.3 ขั้นปฏิบัติ

- ผู้สอนให้คำแนะนำ

- ผู้เรียนฝึกปฏิบัติ

- ผู้เรียนฝึกฝน

1.4 ขั้นประเมิน/ปรับปรุง

2. การเรียนจากการศึกษาค้นคว้า เป็นการเรียนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าในเรื่องที่สนใจจากแหล่งความรู้ต่างๆ จนสามารถสนองแรงงูใจ ใฝ่รู้ของตนเอง ทั้งนี้ผู้สอนควรให้ผู้เรียนเรียบเรียงกระบวนการแสวงความรู้ เสนอต่อผู้สอน และหรือกลุ่มผู้เรียน

3. การเรียนจากประสบการณ์ เป็นการเรียนที่ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 ครูผู้สอนสร้างกิจกรรมโดยที่กิจกรรมนั้นอาจจะเชื่อมโยงกับสถานการณ์ของผู้เรียน หรือเป็นกิจกรรมใหม่ หรือเป็นประสบการณ์ในชีวิตประจำวันก็ได้

3.2 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม จากข้อ 3.1 โดยการอภิปรายการศึกษา กรณีตัวอย่าง หรือการปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ ฯลฯ

3.3 ผู้เรียนวิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติกิจกรรม ว่าเกิดขึ้นจากสาเหตุอะไร

3.4 สรุปผลที่ได้จากข้อ 3.3 เพื่อนำไปสู่หลักการ/แนวคิดของสิ่งที่ได้เรียนรู้

3.5 นำหลักการ/แนวคิดจากข้อ 3.4 ไปใช้กับกิจกรรมใหม่ หรือกิจกรรมอื่นๆ หรือ สถานการณ์ใหม่ต่อไป

เพื่อให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ ได้อย่างสมบูรณ์ ผู้สอนควรดำเนิน การจัดการเรียนการสอน ให้ครบทั้ง 5 ขั้นตอน (3.1 - 3.5)

4. การเรียนจากการทำงานกลุ่ม

เป็นการเรียนที่เปิดโอกาสให้มีการเลือกใช้ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการแก้ปัญหากระบวนการ สร้างค่านิยม กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด กระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่น ฯลฯ ในการจัดการ เรียนรู้ให้ประสบผลสำเร็จ

สรุป วิธีสอน คือ วิธีการที่ผู้สอนจะนำความรู้และจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียน ครูต้องใช้ วิธีสอนที่หลากหลาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์การสอน การตัดสินใจของครูแต่ละคนที่จะเลือกวิธี สอนวิธีใดให้เหมาะสมกับการสอนในบทเรียน หรือเนื้อหาอื่นๆ

8.3 คุณสมบัติครูผู้สอนธุรกิจ (สุรวีร์ เพียรเพชรเลิศ. 2547: 158 - 159)

เนื้อหาวิชาธุรกิจ เกือบทุกวิชามักจะเป็นวิชาที่ประกอบด้วยหลักเกณฑ์ทางวิชาการ หรือ ภาควิชา และการศึกษาอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งวิชาแต่ละวิชาทางธุรกิจหมายถึง เนื้อหาสาระความรู้ทาง วิชาการ รวมถึงประสบการณ์ในการเรียนรู้ด้วย ฉะนั้น บทบาทของครูผู้สอนจึงมีส่วนสำคัญและ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจำเป็นจะต้องปรับปรุงบุคลิกภาพ เสริมสร้างความรู้ และประสบการณ์อยู่เสมอ รวมทั้งมีเทคนิคการสอนที่เร้าใจและจูงใจให้นักเรียน เกิดความต้องการ และสนใจที่จะเรียนรู้ ฉะนั้นครูมีเทคนิคการสอนที่เร้าใจและจูงใจให้นักเรียนเกิด ความต้องการและสนใจที่จะเรียนรู้ ฉะนั้นครูผู้สอนจึงจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์การเป็นครูผู้สอนได้ อย่างมีประสิทธิภาพโดยครูผู้สอนวิชาธุรกิจ ควรมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ (สุรวีร์ เพียรเพชรเลิศ. 2547: 158 - 159)

1. มีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่จะสอน

ครูธุรกิจจะต้องมีความรู้ในเนื้อหาวิชาการทางด้านธุรกิจให้เพียงพอที่จะถ่ายทอดให้แก่ ผู้เรียน ผู้สอนจะต้องกระตือรือร้นในการเพิ่มเติมความรอบรู้ให้ทันสมัยซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียน และตัวผู้สอนเอง

2. มีความสามารถในการสอน

ครูธุรกิจควรจะเป็นและสอนดี รู้จักถ่ายทอดความรู้ทำให้ผู้เรียนอยากเรียน มีความสนใจ ตั้งใจเรียน ความสามารถในการสอนของครูนั้นจึงขึ้นอยู่กับวิธีการสอน ซึ่งเป็นศิลปะการสอนอย่างหนึ่งที่ครูธุรกิจต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูควรมีความเชื่อมั่นในตนเอง

3. มีบุคลิกภาพส่วนตัวที่ดี

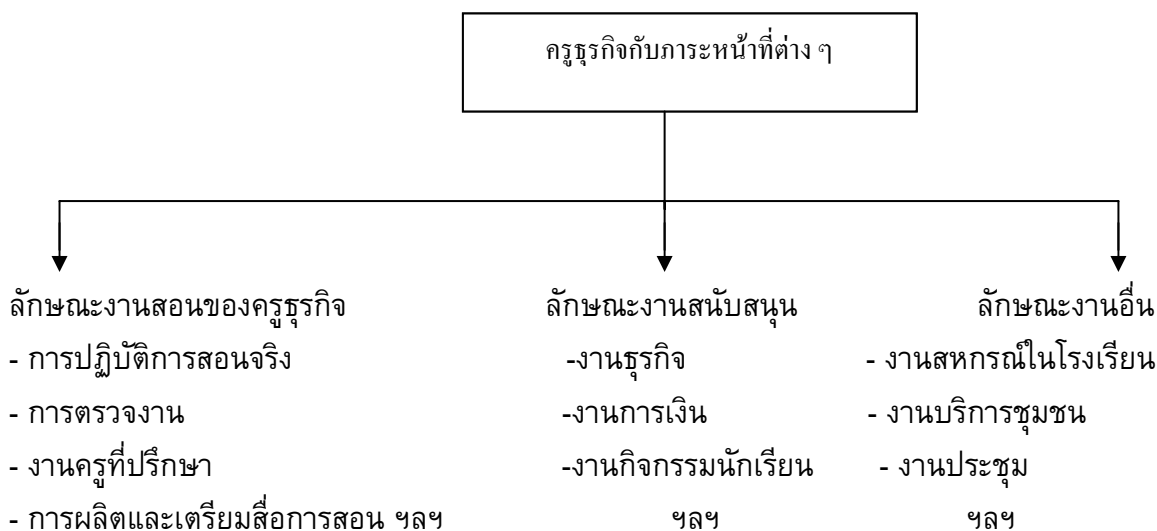
ครูธุรกิจควรมีการทำทางกาย เดิน นั่ง ที่เรียบร้อยสง่างาม มีน้ำเสียงที่แจ่มใส เสียงพูดชัดเจน และแต่งกายให้เรียบร้อยพอเหมาะกับสมัยนิยม นอกจากนี้ครูธุรกิจควรมีสภาพทั้งร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์

4. ด้านมนุษยสัมพันธ์

ครูธุรกิจจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่ควรมีมุขยสัมพันธ์ที่ดีสามารถปรับตัวต่อนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนร่วมงาน กล่าวคือ ครูผู้สอนในวิชาอื่นๆ และผู้บริหารในสถานศึกษานั้นๆ

5. ครูธุรกิจควรเป็นบุคคลที่ตรงต่อเวลาและรักษาเวลา ใช้เวลาอย่างคุ้มค่า

6. ด้านความรับผิดชอบต่อการสอนและภาระหน้าที่อื่นๆ

ปริญญ์ ปาลกะวงษ์ ณ อยุธยา (2542: 127 - 128) ได้เสนอแนะครูผู้สอนที่มีความรู้ทางเนื้อหาวิชาอย่างเดียวย่อมไม่เพียงพอ ผู้สอนจะต้องรู้จักสร้างสรรค์บรรยากาศในชั้นเรียนให้เหมาะสมกับสภาพห้องเรียน สภาพการเรียนรู้ เพื่อให้เกิผลดีในการนำเทคนิคในการสอนและวิธีสอนที่ดีไปใช้ให้ได้ผลในชั้นเรียน การสอนสนุกสนาน ย่อมขึ้นอยู่กับครูผู้สอนที่สามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับนักเรียนตามสภาพของชั้นเรียน ด้วยบุคลิกภาพของครูมีดังต่อไปนี้

1. ครูธุรกิจต้องเป็นผู้เข้มแข็ง ครูที่ดีจะต้องสามารถกระตุ้นความสนใจของนักเรียนให้สนใจในการเรียน ครูจะต้องพยายามศึกษาค้นคว้า และตื่นตัวให้ทันเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวงการธุรกิจในปัจจุบัน และอนาคตจึงจะทำให้ชั้นเรียนก้าวหน้าและสนุกสนานในการเรียน มีบรรยากาศเข้มแข็งสามารถเป็นนักแสดงที่ดี นอกจากนั้นการแต่งกายของครูก็เป็นส่วนหนึ่งที่เรียกรองความสนใจของ

นักเรียน ครูที่ดีควรแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย และเหมาะสมกับเหตุการณ์ การแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย และเหมาะสมกับเหตุการณ์ การแต่งกายให้สุภาพมิได้หมายความว่า ครูจะต้องใช้เสื้อผ้าที่หรูหรา ราคาแพง และเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ อยู่เสมอ แต่จะต้องแต่งกายให้สะอาดเรียบร้อย ใช้เสื้อผ้าที่ราคาพอสมควรเท่านั้น ไม่ฉูดฉาดบาดตานักเรียนจนเกินไป โดยคำนึงถึงความสะดวกเป็นหลัก

2. ครูธุรกิจจะต้องเป็นผู้มีความรู้ ครูที่มีความรู้บางครั้งก็มิได้มีความชำนาญในการถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่นักเรียน ดังนั้นครูที่ดีต้องรู้หลักการสอน มีเทคนิค และวิธีการถ่ายทอดวิชา ความรู้ และประสบการณ์ต่างๆ ให้แก่นักเรียน มีมนุษยสัมพันธ์อันดีกับนักเรียนและบุคคลทั่วไป ความรู้ที่ถ่ายทอดให้ ถ้านักเรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จะช่วยให้เด็กมีความมั่นใจในตัวเอง พร้อมทั้งจะรับฟังและปฏิบัติตาม

3. ครูธุรกิจจะต้องเป็นผู้ที่มีหลักการ และเหตุผล ครูจะต้องยอมรับความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนอย่างมีเหตุผล และเป็นธรรมเพื่อที่จะได้เลือกวิธีสอน และกิจกรรมให้เหมาะสมกับภูมิหลังของนักเรียน ในการที่จะให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ ทั้งนี้ เพื่อลดช่องว่างของนักเรียนและขจัดความเคร่งครัดเกินความจำเป็นในชั้นเรียน อันจะทำให้การเรียนการสอนมีแต่ความเพลิดเพลินและสนุกสนาน ครูจะต้องรับรู้ว่า การสอนบางครั้งก็ได้รับความสนุกสนาน บางครั้งก็ประสบกับความผิดหวังอย่างคาดไม่ถึง ด้วยเหตุนี้ครูจึงไม่ควรตั้งความหวังไว้สูงเกินไป ทั้งนี้เพราะความสำเร็จในการสอนขึ้นอยู่กับภูมิหลังของนักเรียนแต่ละกลุ่มที่มีความแตกต่างกัน และขึ้นอยู่กับอารมณ์และความสามารถในการสอนของครูด้วย

4. ครูธุรกิจจะต้องเป็นประชาธิปไตย ครูธุรกิจจะต้องยึดถือหลักการประชาธิปไตย เคารพและยึดมั่นในสิทธิของแต่ละบุคคลเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ไม่ใช้นโยบายรุนแรงหรือเป็นผู้บงการให้นักเรียนต้องปฏิบัติตามคำสั่งอยู่ตลอดเวลา ควรจะได้เคารพ และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นบ้าง ทั้งนี้เพื่อสร้างสรรค์ ความสามัคคี และมนุษยสัมพันธ์อันดีต่อกัน ข้อเสนอแนะของนักเรียนบางประการ อาจจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในโอกาสต่อไป

สรุปได้ว่า คุณสมบัติของครูธุรกิจ ต้องมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอน รู้จักการถ่ายทอดความรู้ ทำให้ผู้เรียนอยากเรียน มีบุคลิกภาพส่วนตัวที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เป็นบุคคลที่ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบต่อการสอนและภาระหน้าที่อื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

8.4 สื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอน มีบทบาทสำคัญที่จะช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้สอนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนสนับสนุนในการใช้หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ และส่งผลไปถึงตัวหลักสูตรว่าดีเหมาะสมเพียงใด ได้มีนักการศึกษาให้ความหมายสื่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้

ดวงแสง ธนกร (2545) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งใดก็ตามที่เป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะและทัศนคติ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์การสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523) กล่าวว่า สื่อการสอน หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการซึ่งใช้เป็นสื่อกลาง ให้ผู้สอนสามารถสอน หรือถ่ายทอดความรู้ เจตคติ และทักษะไปยังผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กิตานันท์ มลิทอง (2536) กล่าวว่า สื่อการสอน หมายถึง ตัวกลางที่ช่วยนำและถ่ายทอดความรู้ จากผู้สอน หรือแหล่งความรู้ไปยังผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้

กิติมา ปรีดีติลล (2532: 68) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง วัตถุ สิ่งของ ภาพ เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจน ตัวบุคคล วิธีการ สถานที่ต่างๆ ที่ใช้ในการประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนบังเกิดผลดี สื่อการสอนมีชื่อเรียกต่างๆ กันไป เช่น อุปกรณ์การสอน อุปกรณ์การศึกษา เทคโนโลยีการสอน เทคโนโลยีการศึกษา สื่อทัศนศึกษา สื่อทัศนูปกรณ์ แต่ในปัจจุบันนิยมใช้คำว่า สื่อการสอนมากกว่า เพราะมีความหมายกว้างขวาง มีใช้หมายถึง เพียงสิ่งของที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน แล้วเกิดความเข้าใจง่าย รวดเร็ว ชัดเจนขึ้น เรียกว่า สื่อการสอนทั้งสิ้น

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2533: 80) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่ผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในระบบการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สมบุรณ์ สงวนญาติ (2534: 43 - 44) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผู้สอน และผู้เรียนนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ วัตถุ สิ่งของที่มีอยู่ในธรรมชาติ หรือมนุษย์สร้างขึ้นมา เช่น วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ วิธีการและกิจกรรมซึ่งได้เลือกมาใช้ช่วยในการถ่ายทอดความรู้จากครูไปสู่ผู้เรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนการสอน

จินตนา ไบกาชุกี (2537: 11) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง วัสดุ หรือเครื่องมือที่จัดทำขึ้น ซึ่งมีข้อมูลเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ต่อประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับนำไปใช้ในกระบวนการเรียนการสอนของครูและนักศึกษาให้เป็นไปตามหลักสูตรกำหนด สื่อการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่ง ที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหา เกิดทักษะกระบวนการและความรู้สึกนึกคิดต่างๆ อันจะนำไปสู่จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ความหมายดังกล่าว สอดคล้องกับความเห็นของ ไฮนิช และคนอื่นๆ (กิตานันท์ มลิทอง. 2536: 75; อ้างอิงจาก Heinich; other. 1989: 7 - 8) ที่กล่าวไว้ว่า สื่อการสอน หมายถึง สื่อชนิดใดก็ตามไม่ว่าจะเป็นเทปบันทึกเสียง สไลด์ วิทยู โทรทัศน์ แผนภูมิ ภาพนิ่ง ฯลฯ ซึ่งบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในวิชางานธุรกิจ (สุรวีร์ เพียรเพชรเลิศ. 2547: 86 - 87)

1. วัสดุสิ่งพิมพ์ ได้แก่ ตำราเรียนทางธุรกิจ แผ่นพับธนาคารพาณิชย์ต่างๆ แผ่นปลิวสินค้าหรือบริการ สมุดคู่มือเงินฝาก เป็นต้น
2. วัสดุกราฟิก ได้แก่ แผนภูมิองค์กร แผนภาพทางธุรกิจ ภาพโฆษณาทางการตลาด ภาพการ์ตูน เป็นต้น

3. กระดานและป้ายนิเทศ
4. ภาพนิ่งและสมุดภาพ
5. การจัดนิทรรศการ
6. ของจริง, หุ่นจำลอง เช่น ตัวอย่างสินค้าผลิตภัณฑ์ต่างๆ
7. ทัศนศึกษา เช่น ไปทัศนศึกษาธนาคารต่างๆ โรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ
8. กระดาษแผ่น สำหรับเขียนข้อความ หรือบัตรคำ
9. บัตรคำ หรือแถบประโยค

10. ชุดสื่อประสม เป็นการรวบรวมสื่อประเภทต่าง ๆ มากกว่าหนึ่งอย่างเข้าด้วยกัน โดยสื่อชุดหนึ่งๆ สามารถใช้ร่วมกันอย่างบูรณาการ การใช้สื่อเหล่านี้จะเป็นไปตามลำดับขั้นตอน ซึ่งภายในชุดประกอบด้วยคู่มือการใช้ บัตรเนื้อหา บัตรกิจกรรม สื่อประเภทต่างๆ แบบฝึกหัดและแบบทดสอบ

11. แผ่นสไลด์ และเครื่องฉายสไลด์
12. แผ่นภาพโปร่งใส และเครื่องฉายข้ามศีรษะ
13. วิทยุ ไมโครโฟน ลำโพง
14. โทรทัศน์การศึกษา และวีดิทัศน์
15. คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา เช่น Web Site ธนาคารพาณิชย์ บริษัทต่างๆ เป็นต้น

คุณค่าของสื่อการเรียนการสอน (สุรวีร์ เพียรเพชรเลิศ. 2547: 75 - 76)

สื่อการเรียนการสอน เป็นตัวกลางที่ถ่ายทอดความรู้และความคิดระหว่างผู้สอนและผู้เรียน เป็นสิ่งที่ช่วยให้บทเรียนง่ายและมีความเข้าใจมากขึ้น ทำให้การเรียนการสอนได้ผลดีขึ้น

1. สื่อการสอนช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
2. สื่อการสอนจะช่วยให้สิ่งที่ไม่สามารถนำมาให้ดูโดยตรงได้ เกิดการเรียนรู้และจินตนาการได้ชัดเจน เช่น กระบวนการทำงานของอะตอม ระบบการไหลเวียนของเลือดในร่างกายมนุษย์
3. สื่อการสอนช่วยกระตุ้นให้การเรียนการสอนน่าสนใจไม่น่าเบื่อทำให้บทเรียนน่าสนใจ
4. ช่วยให้ผู้เรียนจดจำเรื่องราวต่างๆ ได้มากและจำได้นาน
5. ช่วยแก้ปัญหาจำนวนผู้เรียนมาก ให้มีประสิทธิภาพในการเรียนการสอน เช่น เครื่องฉายแผ่นโปร่งใส หรือคอมพิวเตอร์นำเสนอข้อมูล ฯลฯ ซึ่งทำให้ผู้เรียนเห็นคำอธิบาย หรือบรรยายเนื้อหาสาระรูปภาพได้ทั่วถึง
6. สื่อการสอนมีส่วนส่งเสริมการคิดและแก้ปัญหาในกระบวนการเรียนรู้
7. ช่วยแบ่งเบาภาระของผู้สอนในด้านการเตรียมการสอน หรือเนื้อหาการสอนโดยจัดให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาจากสื่อการสอน เช่น ใช้บทเรียนโปรแกรม ชุดการสอน เป็นต้น
8. ช่วยให้ผู้เรียนมีความหมายและง่ายต่อการเรียน
9. ทำให้สิ่งที่เรียนนามธรรมเป็นรูปธรรม
10. ช่วยทำให้ความจำดีขึ้นในการเรียนหรือทำให้การเรียนรู้มีความคงทนถาวร

บทบาทของสื่อในกระบวนการสอน

ในกระบวนการสอนนั้น สื่อจะเข้าไปมีบทบาทหรือทำหน้าที่ต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้ (ประมาณอะทิมี่. 2535)

1. การดึงดูดและควบคุมความสนใจ และตั้งใจของผู้เรียน ในการเริ่มบทเรียนที่ดี หรือในขณะสอนที่ดี สื่อจะเป็นสิ่งเร้า ที่ดึงดูดความสนใจ และกระตุ้นให้ผู้เรียน เอาใจใส่ในสิ่งที่เรียนอยู่ตลอดเวลา

2. การเสนอ หรือให้แบบอย่างของการกระทำแก่ผู้เรียน ในการสอนโดยเฉพาะทางด้านการส่งเสริมทักษะ สื่อจะเป็นตัวกลาง หรือเป็นเครื่องมือในการแสดงแบบแผน หรือตัวอย่างที่ผู้เรียนจะเลียนแบบและทำตามได้ เช่น การสาธิต แถบภาพ หรือแถบเสียง เป็นต้น

3. การกระตุ้นให้เกิดการเชื่อมโยงทางความคิด ระหว่างประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่ ในการสอนประสบการณ์ใหม่ให้สำเร็จเป็นผลดีได้นั้น ผู้เรียนจะต้องมีพื้นฐานประสบการณ์เดิมที่สัมพันธ์อย่างเหมาะสมกับประสบการณ์ใหม่ ซึ่งอาจทำได้ด้วยการทบทวนเสียก่อน สื่อจะช่วยทำหน้าที่ดังกล่าวได้เป็นอย่างดี

4. การเสนอสิ่งใหม่ทางการเรียน สื่อส่วนมากมักมีบทบาท ในการเสนอสิ่งใหม่ที่ผู้เรียนไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน หรือมาช่วยขยายประสบการณ์ให้กว้างขวาง และลึกซึ้งยิ่งขึ้น

5. การชี้แนะและให้ความสะดวกในการเรียน เรื่องนี้เดิมผู้สอนทำหน้าที่นี้เองเป็นส่วนมาก แต่ในปัจจุบันบทบาทนี้สื่อสามารถกระทำได้ โดยเฉพาะสื่อที่ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเอง เช่น บทเรียนโปรแกรมชุดการเรียน และคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นต้น

6. การให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน ในการสอนที่ดีนั้น ผู้เรียนจะต้องเรียนด้วยการสนองตอบ หรือการกระทำและรับรู้ผลของการกระทำนั้นทันที สื่อหลายชนิดที่สามารถป้อนกลับให้ผู้เรียนรับรู้ผลของการกระทำของตนได้ เช่น เครื่องบันทึกแถบเสียง เครื่องบันทึกแถบภาพ และไม่โครคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นต้น

7. การตรวจสอบ และประเมินผลการเรียน ในปัจจุบันนี้ การตรวจสอบและประเมินผลการเรียนนั้น สื่อบางประเภทสามารถตรวจสอบ และประเมินผลให้ผู้เรียน และผู้สอนทราบ ในลักษณะของการทดสอบตนเองของผู้เรียน เช่น การใช้บทเรียนโปรแกรม และไม่โครคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นต้น

8. การถ่ายโยงการเรียนรู้ หลังจาก que ผู้เรียนเรียนรู้หลัก หรือวิธีการบางอย่างแล้ว สื่อสามารถนำปัญหา หรือเหตุการณ์บางอย่างมาเสนอ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำหลักและวิธีการเหล่านั้นมาแก้ปัญหา

9. การทำให้สิ่งที่เรียนรู้แล้วคงอยู่ตลอดไป สื่อสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้กระทำในสิ่งที่เขาเรียนรู้ หรือกระทำได้มาแล้วอยู่เสมอ ถ้าเขามีโอกาสเช่นนั้นเขาก็ยังรู้ และทำได้อย่างเรื่อยไป

การกล่าวโดยย่อก็คือ ถ้าผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนสนใจ ตั้งใจ ให้ได้เห็นแบบอย่างให้ได้คิดแบบเชื่อมโยง ให้ได้รับความรู้ และประสบการณ์ใหม่ ให้ได้รับการชี้แนะในการเรียนให้ทราบผลการกระทำของตน ให้ประเมินผลตนเองในการเรียน ให้ได้จำ และสามารถในการกระทำในสิ่งที่เรียนตลอดไปแล้ว สื่อหลายอย่างช่วยทำหน้าที่เหล่านี้ได้

การใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ (สุรวีร์ เพชรเพชรเลิศ. 2547: 79 - 80)

ผู้สอนควรใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้การดำเนินการใช้สื่อมีประสิทธิภาพต่อการจัดการเรียนการสอน ได้แก่

1. Selection
2. Preparation
3. Persenttion
4. Follow up
5. Evaluation

การใช้สื่อการเรียนการสอนที่เป็นระบบทั้ง 5 ขั้นตอน มีรายละเอียดดังนี้

1. Selection : การเลือกสื่อการเรียนการสอน

- 1.1 เลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของการสอนและเนื้อหาวิชา
- 1.2 ครูผู้สอนต้องมีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการใช้สื่อการสอน
- 1.3 ควรคำนึงถึงผู้เรียน อันได้ เพศ อายุ เจตคติ พื้นฐานความรู้ เป็นต้น

2. Preparation : การเตรียมสื่อการเรียนการสอน

2.1 ผู้สอนควรมีการเตรียมตัวในการใช้สื่อ โดยสร้างความคุ้นเคยและการใช้อย่างคล่องแคล่วได้ถูกต้อง ซึ่งจะทำให้ผู้สอนมีความมั่นใจมากยิ่งขึ้นในการใช้สื่อ เช่น ทดลองใช้เครื่องมืออุปกรณ์ หรือวัสดุก่อนใช้จริง ตรวจสอบสภาพความสมบูรณ์ของสื่อก่อนดำเนินกิจกรรม การเรียนการสอน เตรียมสื่อในการใช้ลำดับก่อนหลังเป็นต้น

2.2 เตรียมความพร้อมของผู้เรียน เช่น การบอกกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องกระทำ หรือผู้เรียนต้องเตรียมวัสดุอุปกรณ์อะไรมาบ้าง

2.3 เตรียมชั้นเรียน เช่น สิ่งอำนวยความสะดวกในการใช้สื่อ ได้แก่ ที่ติดแผนที่หรือรูปภาพ ปลั๊กไฟฟ้า ฯลฯ อีกรวมทั้งการจัดโต๊ะเก้าอี้ที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน

2.4 เตรียมความพร้อมของสื่อ โดยทดสอบความพร้อม ความคงทน และปริมาณที่เพียงพอในการใช้สื่อการเรียนการสอน

3. Presentation : การนำเสนอสื่อการเรียนการสอน

การนำเสนอสื่อควรดำเนินไปตามลำดับขั้นที่วางแผนตามเนื้อหาไม่สับสน และใช้เวลาที่เหมาะสมที่กำหนดไว้

หลักในการนำเสนอ การนำสื่อไปใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ในแต่ละเนื้อหาวิชานั้น ผู้สอนต้องตระหนักอยู่เสมอว่า (1) ไม่มีสื่อใดๆ ที่จะทำหน้าที่แทนผู้สอนได้อย่างสมบูรณ์ ขึ้นอยู่กับผู้สอนว่าจะมีความสามารถในการใช้สื่อนั้นๆ ได้ผลมากน้อยเพียงใด (2) สื่อเป็นแต่เพียงสิ่งที่จะช่วยผู้สอน ในการทำให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ และประสบการณ์ได้ง่ายขึ้น และรวดเร็วขึ้นกว่าเดิม และ (3) ผู้สอนจะต้องนำสื่อไปใช้ให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายเนื้อหาวิชา เทคนิคและกระบวนการสอน จิตวิทยาการเรียนรู้ และบุคลิกภาพของผู้สอนเองด้วย

4. Follow up การติดตามผลในการใช้สื่อการเรียนการสอน

กิจกรรมบางอย่างผู้เรียนจะต้องกระทำหลังจากฟังดูหรือปฏิบัติไปแล้ว เพื่อเป็นการขยายความรู้ของผู้เรียนให้กว้างขวางจากความรู้ที่ได้รับสื่อ ผู้สอนอาจจะให้ผู้เรียน อภิปราย ตอบคำถาม ทำรายงาน หรือทดลองปฏิบัติเป็นต้น

5. Evaluation : การประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอน

5.1 ประเมินผลสื่อว่าสื่อที่ใช้เพิ่มพูนประสิทธิภาพการเรียนการสอน หรือบรรลุวัตถุประสงค์ในการสอนมากน้อยเพียงใด

5.2 สื่อที่ใช้แล้วผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด

5.3 สื่อที่ใช้มีความเหมาะสมกับเวลา หรือมีความง่าย และมีความสะดวกในการสื่อหรือไม่

สื่อประสม (Multimedia)

สื่อประสม หมายถึง การนำสื่อหลายๆ อย่างมาใช้ร่วมกันอย่างมีความสัมพันธ์ มีคุณค่า และส่งเสริมซึ่งกันและกัน (สุรวีร์ เพียรเพชรเลิศ. 2547: 80 - 81; อ้างอิงจาก Erickson. 1965)

สื่อประสม หมายถึง การนำเอาสื่อการสอนตั้งแต่ 2 ชนิดขึ้นไปมาใช้สัมพันธ์ต่อเนื่องในเวลาเดียวกัน และมีคุณค่าส่งเสริมซึ่งกันและกัน (สุรวีร์ เพียรเพชรเลิศ. 2547: 80 - 81; อ้างอิงจาก จุฬานีย์ ธรรมเมธา. 2541)

ในการใช้สื่อการสอนต่างๆ เหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นสื่อชนิดหรือประเภทใดก็ตาม ผู้สอนอาจจะใช้สื่อครั้งละเพียงอย่างเดียว หรืออาจจะใช้สื่อร่วมกันหลายๆ อย่างในรูปแบบของสื่อประสมก็ได้ การใช้สื่อประสมนี้โดยทั่วไปแล้วจะใช้สื่อแต่ละอย่างเป็นขั้นตอนไป แต่ในบางครั้งก็อาจใช้สื่อหลายชนิดพร้อมกัน (สุรวีร์ เพียรเพชรเลิศ. 2547: 80 - 81; อ้างอิงจาก กิตานันท์ มลิทอง. 2540) นอกจากนี้ได้แบ่งลักษณะการประสมของสื่อและคุณลักษณะการใช้ 3 ประเภท คือ

1. ประสมสื่อที่เป็นวัสดุ อุปกรณ์ และกระบวนการเข้าร่วมกัน นำมาใช้สำหรับการเรียนการสอน เช่น ชุดอุปกรณ์ ชุดการเรียนการสอน บทเรียนแบบโปรแกรม โปรแกรมสไลด์ ศูนย์การเรียนรู้ เป็นต้น

2. ประสมสื่อประเภทฉาย เป็นการประสมโดยมีข้อจำกัดที่มีความสามารถและคุณสมบัติเฉพาะตัวของอุปกรณ์เครื่องฉายเป็นสำคัญ เช่น สไลด์ประกอบเสียง และวีดิทัศน์ประกอบเสียงสไลด์ และแผ่นโปร่งใส เป็นต้น

3. ประสมระบบการสื่อสาร กับเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการใช้คอมพิวเตอร์ร่วมกับอุปกรณ์อื่น เช่น เครื่องเล่นซีดี - รม เครื่องเสียงระบบดิจิตอล เครื่องเล่นแผ่นวีดิทัศน์ เป็นต้น

สรุปได้ว่า สื่อการสอน เป็นตัวกลางที่จะช่วยนำความรู้ไปสู่ผู้เรียน ทำให้การเรียนการสอนบรรลุตามจุดประสงค์ ประเภทสื่อการเรียนการสอน ได้แก่ สื่อที่เป็นเครื่องมือ หรืออุปกรณ์ สื่อที่เป็นวัสดุ และสื่อที่เป็นเทคนิคหรือวิธีการสอนแบบต่างๆ

8.5 การประเมินผล

การประเมินผลวิชางานธุรกิจ

เพื่อที่จะทราบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือไม่ เพียงใด จำเป็นต้องมีการวัด และประเมินผลการเรียนของผู้เรียน ในอดีตการวัดและประเมินผล ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการใช้ข้อสอบ ซึ่งไม่สามารถสนองเจตนารมณ์ การเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียน คิด ลงมือปฏิบัติด้วยกระบวนการหลากหลาย เพื่อสร้างองค์ความรู้ ดังนั้นผู้สอน ต้องตระหนักว่าการ เรียนการสอน และการวัดประเมินผล เป็นกระบวนการเดียวกัน และจะต้องวางแผนไปพร้อมๆ กัน

การประเมินผล และการตัดสินผลสำเร็จการศึกษา ให้เป็นไปตามระเบียบของสถานศึกษา ว่าด้วยการประเมินผลการศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการ เรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

การประเมินผล ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 รายวิชางานธุรกิจ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โดยแบ่งแยกคะแนนแต่ละส่วนจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน เป็นอัตราคะแนนกลางภาค และคะแนน ปลายภาค ตามที่กลุ่มกำหนด คือ 80 : 20

การประเมินก่อนกลางภาค	20 คะแนน
การประเมินกลางภาค	20 คะแนน
การประเมินหลังกลางภาค	30 คะแนน
การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	10 คะแนน
การประเมินผลปลายภาค	20 คะแนน

ระดับผลการเรียนรู้ จำแนกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

80 - 100	คะแนน	ระดับ 4	หมายถึง ผลการเรียนรู้ดีมาก
70 - 79	คะแนน	ระดับ 3	หมายถึง ผลการเรียนรู้ดี
60 - 69	คะแนน	ระดับ 2	หมายถึง ผลการเรียนรู้พอใช้
50 - 59	คะแนน	ระดับ 1	หมายถึง ผลการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด
49 - 0	คะแนน	ระดับ 0	หมายถึง ผลการเรียนรู้ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด

กรณีที่ผู้เรียนมีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (0) ให้ดำเนินการซ่อมเสริมปรับปรุง แก่ผู้เรียน โดยดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี หรือรายภาค

การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีเหตุผลทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
2. รักการทำงาน ประหยัด ซื่อสัตย์ เอื้อเฟื้อ
3. รักการอ่านและการค้นคว้า มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม
4. มีค่านิยมของการเป็นผู้ผลิตมากกว่าผู้บริโภค
5. เห็นคุณค่าของการผสมผสานภูมิปัญญาไทย

วิธีการประเมิน

- มอบหมายงานเป็นกลุ่ม
- ตรวจสอบผลงาน
- ตรวจสอบผู้เข้าห้องสมุดและการใช้อินเตอร์เน็ต
- ส่งเสริมให้นักเรียนสร้างชิ้นงาน
- ส่งเสริมให้ใช้ผลิตภัณฑ์ไทย

เครื่องมือ

- แบบสังเกต
- แบบบันทึกการปฏิบัติงาน
- โปรแกรมงานห้องสมุด
- แบบประเมิน
- แบบสังเกต

เกณฑ์การตัดสิน (ผ่าน/ไม่ผ่าน)

- 50/50
- 60/40
- 70/30
- 60/40
- 50/50

ความหมายการวัดผลและประเมินผล

ความหมาย การวัดผล (Measurement) หมายถึง การใช้เครื่องมือวัดอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อศึกษา ค้นหาหรือตรวจสอบคุณลักษณะของบุคคล ผลงาน หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความหมายแทนพฤติกรรม หรือคุณลักษณะของสิ่งของหรือบุคคลที่ต้องการศึกษา เช่น ไม่เมตร ตาชั่ง การสังเกต สัมภาษณ์ แบบทดสอบ แบบสอบถาม เป็นต้น (สุรวีร์ เพียรเพชรเลิศ 2547: 80 - 81; อ้างอิงจาก ภัทรา นิคมานนท์. 2543)

การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การนำข้อมูลที่ได้จากการวัดมาใช้ในการตัดสินใจ โดยการหาข้อสรุป ตัดสินประเมินค่าหรือตีราคา โดยเปรียบเทียบกับข้อมูลอื่นๆ หรือเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เช่น ดี - เลว เก่ง- อ่อน ผ่าน - ไม่ผ่าน ยอมรับ - ปฏิเสธ เป็นต้น นอกจากนี้ อนันต์ ศรีโสภา (2535) ได้กล่าวถึง การประเมินผล คือ กระบวนการตัดสิน หรือการพิจารณาตีคุณค่าเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยการวางแผน การเก็บรวบรวมข้อมูล การใช้ข้อมูลที่ผ่านมาวิเคราะห์แล้ว เพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไขสิ่งต่างๆ

การประเมินผลการศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ 2 ประการ คือ ประการแรก เพื่อให้ข้อเท็จจริงในการตัดสินใจ แก่ผู้ที่มีความรับผิดชอบทางการศึกษา ในการวินิจฉัยสั่งการ ประการที่สอง เพื่อพิจารณาส่วนต่างๆ ของการดำเนินงานในโครงการว่า มีส่วนใดบ้างควรปรับปรุง แก้ไข และจะให้อำนาจแนะนำ ในการดำเนินงานขั้นต่อไปอย่างไร จึงจะทำให้โครงการบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดให้ อย่างไรก็ตาม เรามิได้นำเอาการประเมินผลไปใช้เพื่อจะพิสูจน์ว่าสิ่งใดถูกหรือผิด สิ่งใดดีหรือไม่ดี แต่เรานำการประเมินผลไปใช้เพื่อพัฒนาปรับปรุงแก้ไขสิ่งต่างๆ เหล่านั้นให้ดีขึ้นมากกว่า

ประโยชน์ของการวัดและประเมินผล

สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2526: 10) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดประเมินผล ดังต่อไปนี้

1. เพื่อช่วยให้ทราบสถานภาพของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น
3. เพื่อช่วยในการแบ่งนักเรียนตามลำดับความสามารถและสะดวกในการจัดกลุ่ม
4. เพื่อให้สามารถประเมินผลการเรียนของนักเรียนและการสอนของครูได้
5. เพื่อช่วยให้สามารถวินิจฉัยและทำนายผลการเรียนการสอนได้
6. ช่วยให้ผู้สามารถให้คะแนนนักเรียนได้อย่างถูกต้อง
7. เพื่อใช้เป็นวิธีหนึ่งของการเรียนการสอน โดยสร้างสถานการณ์อย่างหนึ่ง เพื่อให้นักเรียน

ได้ทดลองความสามารถอย่างเต็มที่

จีระพันธ์ พูลพัฒน์ (2532: 321) กล่าวว่า การวัดผลประเมินผลมีประโยชน์อย่างมากในการศึกษา เพราะการวัดและประเมินผลมีบทบาทในการพัฒนาการเรียนการสอน ทำให้ครูได้ทราบว่าตนเองมีข้อบกพร่องอะไรบ้างที่จะต้องแก้ไข ในเรื่องเนื้อหาวิชาที่สอน วิธีการสอน หรือสาเหตุอื่นๆ และในทำนองเดียวกันทำให้ทราบว่านักเรียนยังขาดความเข้าใจในเรื่องใด ซึ่งครูจะได้นำผลที่ได้รับนี้ไปปรับปรุงการสอน เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น หรือจะได้จัดให้มีการสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนเป็นรายบุคคลต่อไป

ชุมพล ศรีทองกุล (2544: 5) กล่าวว่า การประเมินผลเป็นกลไกสำคัญในการประเมินผลความสามารถและทักษะของผู้เรียน ข้อควรคำนึง คือ การพัฒนาศักยภาพของครูด้านการวัดผลและประเมินผล โดยอาจจะใช้เครื่องมือที่หลากหลาย และเหมาะสมกับลักษณะของตัวบ่งชี้ที่จะวัด เช่น ถ้าวัดเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา คือ อาจจะใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเครื่องมือหลักและใช้เครื่องมืออื่นๆ ประกอบ เช่น การพิจารณาผลงานของผู้เรียน การตั้งคำถามในห้องเรียน การสังเกตพฤติกรรม ถ้าวัดความคิดเห็น ความรู้สึก เจตคติ เป็นหลัก โดยจัดทำเป็นแบบบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียน หรือใช้แบบทดสอบทางจิตวิทยาในการวัด ที่สำคัญคือ ผลจากการประเมินจะต้องสะท้อนให้เห็นความสามารถและพัฒนาการของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี โดยสรุป คือ เน้นการประเมินเพื่อพัฒนาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

สรุปได้ว่า การประเมินผลจะเป็นเครื่องมืออันหนึ่ง ที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ให้ประสบความสำเร็จ หรือให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยครูมีหน้าที่โดยตรงที่จะต้องทำการทดสอบเป็นระยะอย่างต่อเนื่องแล้วนำผลไปพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

9.1 งานวิจัยในประเทศ

รุจิรา ชุมแวงวาปี (2550) ศึกษาความคิดเห็น ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนนิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนนิชางานธุรกิจ โดยรวม อยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน และด้านการประเมินผล นักเรียนมีความคิดเห็น อยู่ในระดับเหมาะสมมาก ส่วนด้านวิธีการสอน และด้านสื่อการเรียนการสอน นักเรียนมีความคิดเห็น อยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง นักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โครงการ การศึกษาพหุภาษาศูนย์วิจัย และพัฒนาการศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนนิชางานธุรกิจ โดยรวม อยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาวิชา นักเรียนมีความคิดเห็น อยู่ในระดับเหมาะสมมาก ส่วนด้านวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการประเมินผล นักเรียนมีความคิดเห็น อยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง นักเรียน ที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่างกัน มีความคิดเห็น เกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอนนิชางานธุรกิจ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม ของการจัดการเรียนการสอนนิชางานธุรกิจ โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านวิธีการสอน และด้านสื่อการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน และด้านการประเมินผล แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่มีสถานที่เรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม ของการจัดการเรียนการสอนนิชางานธุรกิจ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านครูผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านวิธีการสอน และด้านสื่อการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน ด้านเนื้อหาวิชา และด้านการประเมินผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่มีผู้ปกครอง ระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอนนิชางาน ธุรกิจ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านวิธีการสอน และด้านครูผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเนื้อหาวิชา ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการประเมินผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สุรีย์ มาเกิด (2544) ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาชีพของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการราชดำเนิน ธนบุรี พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านผู้เรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนด้าน วิธีสอนและกิจกรรมการสอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

อารีย์ ขุนชิต (2545) ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแผนการเรียน พาณิชยกรรม ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพุทธจักรวิทยา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนแผนการเรียนพาณิชยกรรม ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดประเมินผล โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับเหมาะสมมาก และเมื่อจำแนกตามเพศ ระดับชั้น ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน แผนการเรียนพาณิชยกรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ทรงศักดิ์ ดีจริงตระกูล (2546) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ ในเขตห้วยขวาง พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนที่มีเพศ และสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีระดับสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านกิจกรรมการเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนสาขาธุรกิจแตกต่างทางสถิติที่ระดับ .05

เพชรรัตน์ ขวัญสังข์ (2546) ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนวิชาชีพตัดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการเซตุน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาชีพตัด โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านการวัดผล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านวิธีสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการสอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนที่เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชา วิชาชีพตัดในด้านเนื้อหาหลักสูตรและด้านครูผู้สอนแตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่กลุ่มวิชาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนวิชาชีพตัด โดยรวมทุกด้านแตกต่างกัน โดยด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านครูผู้สอน มีความแตกต่างกัน

9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ไดล์ส (อารีย์ ชุนชิต. 2545; อ้างอิงจาก Dils. 1982) ศึกษาติดตามผลนักเรียนบริหารธุรกิจ ปี ค.ศ. 1977 - 1981 ของวิทยาลัยซานจาซิโต พบว่า วิทยาลัยได้จัดการเรียนการสอน เพื่อเตรียมตัวออกไปประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะวิชาทางด้านการเก็บข้อมูลตัวเลขโดยไม่ใช้เครื่องคำนวณการเงินและงานเก็บบันทึก ส่วนวิชาที่จัดการเรียนการสอนเพื่อเตรียมตัวออกไปประกอบอาชีพ ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ พิมพ์ดีด การบอกคำ และการใช้เครื่องมือการสื่อสารด้วยภาษางานธุรกิจทั่วไปและการทำงานบริหารธุรกิจโดยตรง ทักษะที่ผู้สำเร็จการศึกษาต้องการให้เพิ่มในหลักสูตร ได้แก่ การพิมพ์ต้นฉบับทางสถิติ ทักษะทางไวยากรณ์ ทักษะการเว้นวรรคตอน เทคนิคการเขียนรายงาน และการคัดเลือกคนเข้าทำงาน และผู้สำเร็จการศึกษาสามารถนำความรู้ความสามารถที่ได้ศึกษาไปใช้ในการทำงานได้ดี มีบางวิชาเท่านั้นที่ควรปรับปรุงและเพิ่มเติมตามความต้องการของหน่วยงาน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชางานธุรกิจ แผนการเรียนทั่วไป โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชางานธุรกิจ แผนการเรียนทั่วไป ห้องเรียนที่ 10 ถึงห้องเรียนที่ 14 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย จำนวน 200 คน

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ซึ่งลักษณะแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) ได้แก่ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง และความสนใจในการประกอบอาชีพ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยจำแนกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการประเมินผล ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

เห็นด้วยในระดับมากที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
เห็นด้วยในระดับมาก	ให้คะแนน	4 คะแนน
เห็นด้วยในระดับปานกลาง	ให้คะแนน	3 คะแนน
เห็นด้วยในระดับน้อยมาก	ให้คะแนน	2 คะแนน
เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร งานวิจัย รายละเอียดข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนนิช่างานธุรกิจ ที่เป็นแนวคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับตัวแปรที่จะศึกษา เพื่อกำหนดแนวทาง และขอบเขตในการออกแบบสอบถาม ตามหัวข้อที่กำหนดและเลือกรูปแบบที่เหมาะสมที่จะเก็บข้อมูล ตามความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้
2. ศึกษาวิธีเขียน สอบถาม และสัมภาษณ์นักเรียน เพื่อรวบรวมข้อมูลเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ให้ครอบคลุมกับความคิดเห็นการเรียนการสอนนิช่างานธุรกิจ ใน 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการประเมินผล
3. สร้างแบบสอบถาม โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาตามกรอบแนวคิด ของการวิจัยทั้ง 5 ด้าน
4. นำแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 56 ข้อ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ตรวจสอบ เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง และสมบูรณ์
5. นำแบบสอบถาม ที่ผ่านการตรวจสอบ แก้ไข จากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบ หาค่าความเที่ยงตรง โดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำผลการตรวจสอบ ของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่า IOC ข้อคำถามที่ใช้ได้ คือ ข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ข้อที่มีค่า IOC = 0.67 มี 2 ข้อ IOC = 1.00 มี 52 ข้อ ข้อที่ใช้ไม่ได้ มี 2 ข้อ
6. ปรับปรุงแก้ไข แบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้ง และแก้ไขปรับปรุงครั้งสุดท้าย ก่อนที่จะนำไปทดลองใช้ (Try out)
7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 54 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ ที่เรียนนิช่างานธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 30 คน แล้วนำผลที่ได้ไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.96

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง
2. นำแบบสอบถาม พร้อมหนังสือรับรอง เพื่อติดต่อขอความร่วมมือการเก็บข้อมูลจากนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โดยผู้วิจัยได้ชี้แจงนักเรียนเพื่อให้เข้าใจวัตถุประสงค์ และวิธีการตอบแบบสอบถามก่อน จากนั้นควบคุมติดตามเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ในวันที่ 2 – 3 มิถุนายน 2551 จำนวน 200 ฉบับ เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทุกฉบับ
3. นำแบบสอบถามที่เก็บกลับคืนมาคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์

4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูล ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ที่เป็นตัวแปร 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการประเมินผล โดยรวม รายด้าน และรายข้อ โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยมีการแปลความหมายของระดับความคิดเห็น ดังนี้

4.50 - 5.00	เป็นระดับที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด	หมายถึง	นักเรียนเห็นว่าการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ มีความเหมาะสมมากที่สุด
3.50 - 4.49	เป็นระดับที่นักเรียนเห็นด้วยมาก	หมายถึง	นักเรียนเห็นว่าการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ มีความเหมาะสมมาก
2.50 - 3.49	เป็นระดับที่นักเรียนเห็นด้วยปานกลาง	หมายถึง	นักเรียนเห็นว่าการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ มีความเหมาะสมปานกลาง
1.50 - 2.49	เป็นระดับที่นักเรียนเห็นด้วยน้อย	หมายถึง	นักเรียนเห็นว่าการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ มีความเหมาะสมน้อย
1.00 - 1.49	เป็นระดับที่นักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุด	หมายถึง	นักเรียนเห็นว่าการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ มีความเหมาะสมน้อยที่สุด
3. เปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ รายด้านและรวมทุกด้าน จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง และความสนใจในการประกอบอาชีพ โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที (t-test)

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติพื้นฐาน

5.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

5.1.2 ค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตร (Mean) (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2546: 35)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

5.1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2546: 65)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

5.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

5.2.1 หาค่าความเที่ยงตรง โดยใช้สูตร (บุญเชิด ภิญโญนนันทพงษ์. 2548: 16)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

5.2.2 หาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r_{\text{Item-Total}}$) ของคะแนนของข้อคำถาม กับคะแนนรวมจากข้ออื่นๆ แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่า r ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ใช้สูตร (บุญเชิด ภิญโญนนันทพงษ์. 2548: 4)

$$r_{\text{Item-Total}} = \frac{N \sum IT - (\sum I)(\sum T)}{\sqrt{[N \sum I^2 - (\sum I)^2][N \sum T^2 - (\sum T)^2]}}$$

เมื่อ	$r_{\text{Item-Total}}$	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแบบสอบถาม
	$\sum I, \sum T$	แทน	ผลรวมของคะแนน I และ T ตามลำดับ
	$\sum I^2, \sum T^2$	แทน	ผลรวมของคะแนน I และ T แต่ละตัวยกกำลังสอง ตามลำดับ
	$\sum IT$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของผลคูณ I กับ T ทุกคู่
	N	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

5.2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ใช้สูตร (บุญเชิด ภิญโญนนันทพงษ์. 2548: 14)

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือวัดหรือค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	K	แทน	จำนวนส่วนย่อยหรือจำนวนข้อคำถามของเครื่องมือวัด
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละส่วนย่อยหรือแต่ละข้อ
	S_x^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับของเครื่องมือวัด

5.3 สถิติตรวจสอบสมมติฐาน

สถิติที่ใช้เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม เป็นอิสระจากกันโดยใช้ (t - test for independent samples) ใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2546: 165)

$$t = \frac{\overline{X}_1 - \overline{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t- distribution
	$\overline{X}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่หนึ่ง
	$\overline{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่สอง
	S_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่หนึ่ง
	S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่สอง
	n_1	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่หนึ่ง
	n_2	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่สอง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลและการแปลผล ตามลำดับดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนนักเรียน
T	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t – Distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F – Distribution
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ [Degrees of Freedom]
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง และความสนใจในการประกอบอาชีพ

ตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โดยรวมและแยกเป็นรายด้าน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็น ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โดยรวมและแยกเป็นรายด้าน จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง และความสนใจในการประกอบอาชีพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ตอนที่ 1 ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามหาค่าร้อยละ โดยจำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง และความสนใจในการประกอบอาชีพ ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง และความสนใจในการประกอบอาชีพ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
1.1 เกณฑ์เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	113	56.5
1.2 เกณฑ์เฉลี่ยต่ำกว่า 3.00	87	43.5
รวม	200	100
2. อาชีพของผู้ปกครอง		
2.1 รับราชการ - พนักงานรัฐวิสาหกิจ	100	50.0
2.2 นักธุรกิจ - ค้าขาย - รับจ้าง	100	50.0
รวม	200	100
3. รายได้ของผู้ปกครอง		
3.1 ไม่เกิน 30,000 บาทต่อเดือน	141	70.5
3.2 มากกว่า 30,000 บาทต่อเดือน	59	29.5
รวม	200	100
4. ความสนใจในการประกอบอาชีพ		
4.1 อาชีพทางธุรกิจ	167	83.5
4.2 อาชีพที่ไม่ใช่ธุรกิจ	33	16.5
รวม	200	100

จากตาราง 1 พบว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามมีทั้งหมด 200 คน นักเรียนส่วนใหญ่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในช่วงเกรดเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป และสนใจประกอบอาชีพทางธุรกิจ ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ (รวมพนักงานรัฐวิสาหกิจ) และไม่ใช่อาชีพรับราชการ (นักธุรกิจ – ค้าขาย – รับจ้าง) จำนวนใกล้เคียงกัน โดยผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้ไม่เกิน 30,000 บาทต่อเดือน

ตอนที่ 2

การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน วิชางานธุรกิจ ในด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการประเมินผล โดยรวมและรายด้าน ดังแสดงในตาราง 2 - 7

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โดยรวมและรายด้าน

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
ด้านเนื้อหาวิชา	4.52	.35	มากที่สุด
ด้านวิธีการสอน	4.50	.33	มากที่สุด
ด้านครูผู้สอน	4.73	.36	มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนการสอน	4.66	.34	มากที่สุด
ด้านการประเมินผล	4.70	.35	มากที่สุด
รวม	4.62	.31	มากที่สุด

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้านเนื้อหาวิชา โดยรวมและรายข้อ

ความคิดเห็นด้านเนื้อหาวิชา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. เนื้อหาวิชางานธุรกิจโดยรวมเน้นให้นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.50	.51	มากที่สุด
2. เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับงานสำนักงานมีรายละเอียดที่เน้น ให้นักเรียนนำไปใช้ในการปฏิบัติงานสำนักงานได้จริง	4.43	.57	มาก
3. เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับงานธุรกิจในชีวิตประจำวันฝึกให้นักเรียนรู้จักวิธีออมทรัพย์	4.66	.49	มากที่สุด
4. เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับการจัดการเน้นให้นักเรียนรู้และเข้าใจ องค์กรธุรกิจประเภทต่างๆ	4.65	.50	มากที่สุด
5. เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับการเงินและการบัญชีเน้นให้นักเรียนได้รับ ความรู้เรื่องการรับฝากเงินของธนาคารพาณิชย์และธนาคารออมสิน	4.66	.49	มากที่สุด
6. เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับงานสำนักงานมีรายละเอียดที่เน้นให้นักเรียน นำไปใช้ในการปฏิบัติงานสำนักงานได้จริง	4.32	.50	มาก
7. เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับการขายฝึกให้นักเรียนคิดสร้างสรรค์งาน โฆษณาขายสินค้าที่ตนเองประดิษฐ์ขึ้นเองทางอินเทอร์เน็ต	4.34	.47	มาก
8. เนื้อหาวิชาเน้นให้นักเรียนรู้ถึงกลยุทธ์ในการประกอบธุรกิจ	4.51	.50	มากที่สุด
9. เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนรู้และเข้าใจแนวทางในการประกอบธุรกิจ	4.50	.51	มากที่สุด
10. เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับผู้บริโภคที่ฉลาดช่วยให้นักเรียนมีเทคนิค การเป็นผู้ซื้อฉลาด	4.67	.47	มากที่สุด
11. เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนนำความรู้เรื่อง “เทคโนโลยีในสำนักงาน” ไปประยุกต์ใช้กับคอมพิวเตอร์ในชีวิตประจำวัน	4.33	.48	มาก
12. เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนนำความรู้เกี่ยวกับการตลาดไปใช้ในการ วางแผนการประกอบธุรกิจในอนาคต	4.46	.55	มาก
13. เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนเลือกรูปแบบการทำพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์ที่เหมาะสมกับธุรกิจของตนเอง	4.34	.47	มาก
14. เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนมีช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าหรือ บริการทางคอมพิวเตอร์ในระบบอินเทอร์เน็ต	4.67	.47	มากที่สุด
15. เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนเลือกซื้อสินค้าหรือบริการได้ตามสิทธิ ของผู้บริโภคที่กฎหมายกำหนด	4.51	.50	มากที่สุด
16. เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนนำความรู้ไปเตรียมตนเองให้มีความพร้อม เพื่อประกอบธุรกิจในอนาคต	4.83	.38	มากที่สุด
รวม	4.52	.35	มากที่สุด

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ด้านเนื้อหาวิชา โดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่อยู่ในระดับเหมาะสมมาก คือ เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนนำความรู้เกี่ยวกับการตลาดไปใช้ในการวางแผนการประกอบธุรกิจในอนาคต มีรายละเอียดที่เน้นให้นักเรียนนำไปใช้ในการปฏิบัติงานสำนักงานได้จริง ฝึกให้นักเรียนคิดสร้างสรรค์งานโฆษณาขายสินค้าที่ตนเองประดิษฐ์ขึ้นเองทางอินเทอร์เน็ต ช่วยให้เลือกรูปแบบการทำพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ที่เหมาะสมกับธุรกิจของตนเอง เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับงานสำนักงาน มีรายละเอียดที่เน้นให้นักเรียนนำไปใช้ในการปฏิบัติงานสำนักงานได้จริง ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน
วิชางานธุรกิจ ด้านวิธีการสอน แยกเป็นรายข้อ

ความคิดเห็นด้านวิธีการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ใช้วิธีสอนให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงในเรื่องการขาย	4.61	.53	มากที่สุด
2. ใช้เทคนิควิธีการสอน เช่น ฝึกคิดแก้ปัญหาเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.64	.50	มากที่สุด
3. มีวิธีถ่ายทอดความรู้และทักษะได้ชัดเจน	4.58	.58	มากที่สุด
4. ผู้สอนใช้วิธีสอนโดยให้ผู้เรียนสืบค้นข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ต	4.83	.38	มากที่สุด
5. ฝึกให้ผู้เรียนฝึกเขียนโครงการทางธุรกิจ	4.82	.40	มากที่สุด
6. ผู้สอนใช้วิธีสอนโดยให้ผู้เรียนออกแบบสำรวจความต้องการของท้องถิ่นว่ามีความต้องการสินค้าประเภทใด	4.32	.48	มาก
7. ผู้สอนเน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	4.29	.51	มาก
8. มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นในขณะที่ทำการสอน	4.51	.50	มากที่สุด
9. มีการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอน	4.62	.53	มากที่สุด
10. ใช้วิธีการสอนให้ผู้เรียนรู้จักจริยธรรมของผู้ประกอบธุรกิจที่มีต่อสังคม	4.78	.47	มากที่สุด
11. ใช้วิธีสอนโดยให้ผู้เรียนทำงานกลุ่มรู้จักการทำงานเป็นทีม	4.77	.48	มากที่สุด
12. ผู้สอนนำผู้เรียนไปศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อเพิ่มประสบการณ์แก่ผู้เรียน	4.34	.47	มาก
13. เชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้เพิ่มเติม	4.66	.49	มากที่สุด
รวม	4.60	.33	มากที่สุด

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ด้านวิธีการสอน โดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่อยู่ในระดับเหมาะสมมาก คือ ผู้สอนนำผู้เรียนไปศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อเพิ่มประสบการณ์แก่ผู้เรียน ผู้สอนใช้วิธีสอนโดยให้ผู้เรียนออกแบบสำรวจความต้องการของท้องถิ่นว่ามีความต้องการสินค้าประเภทใด ผู้สอนเน้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นในขณะทำการสอน ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้านครูผู้สอน โดยรวมและรายข้อ

ความคิดเห็นด้านครูผู้สอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. มีความรับผิดชอบเกี่ยวกับการสอน	4.73	.50	มากที่สุด
2. สามารถวิเคราะห์วิจารณ์เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทางธุรกิจ ให้ผู้เรียนทราบอย่างชัดเจน	4.74	.46	มากที่สุด
3. สามารถสาธิตการใช้เครื่องมือเครื่องใช้สำนักงาน อย่างชำนาญ	4.71	.50	มากที่สุด
4. ส่งเสริมสนับสนุนและปลุกฝังให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดี ต่ออาชีพธุรกิจ	4.70	.52	มากที่สุด
5. ให้ความช่วยเหลือผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียน อย่างเหมาะสม	4.71	.54	มากที่สุด
6. สอดส่องดูแลความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน	4.74	.46	มากที่สุด
7. ใช้ถ้อยคำและกริยาท่าทางในขณะสอนได้อย่างเหมาะสม	4.71	.49	มากที่สุด
8. ตรงต่อเวลาในการสอนเสมอ	4.71	.50	มากที่สุด
9. มีความเมตตาปรานีต่อผู้เรียน	4.76	.54	มากที่สุด
10. เป็นตัวอย่างที่ดีต่อนักเรียน	4.82	.39	มากที่สุด
รวม	4.73	.36	มากที่สุด

จากตาราง 5 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ด้านครูผู้สอน โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนนิชางานธุรกิจ
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้านสื่อการเรียนการสอน โดยรวมและรายข้อ

ความคิดเห็นด้านสื่อการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. สื่อการเรียนการสอนอยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้สอน	4.50	.50	มากที่สุด
2. สื่อการเรียนการสอนมีเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	4.60	.53	มากที่สุด
3. สื่อการเรียนการสอนมีความทันสมัย	4.57	.54	มากที่สุด
4. สื่อการเรียนการสอนที่นำมาใช้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะ และมีประสบการณ์มากขึ้น	4.60	.52	มากที่สุด
5. สื่อการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอน	4.71	.53	มากที่สุด
6. มีเครื่องคอมพิวเตอร์เพียงพอกับผู้เรียน	4.69	.55	มากที่สุด
7. สื่อการเรียนการสอนทางด้านห้องปฏิบัติการทางธุรกิจ มีคุณภาพ	4.80	.41	มากที่สุด
8. ซีดีประกอบธุรกิจ แผนภาพทางธุรกิจ ภาพโฆษณาสินค้า ประเภทต่าง ๆ เป็นสื่อที่ช่วยให้ผู้เรียน สนใจ และ กระตือรือร้นในการเรียน	4.82	.39	มากที่สุด
รวม	4.66	.34	มากที่สุด

จากตาราง 6 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนนิชางานธุรกิจ ด้านสื่อการเรียนการสอน โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้านการประเมินผล โดยรวมและรายข้อ

ความคิดเห็นด้านการประเมินผล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. การประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	4.80	.43	มากที่สุด
2. มีการประเมินผลทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน	4.67	.53	มากที่สุด
3. มีการตรวจและแจ้งผลการสอบอย่างรวดเร็วหลังจากการสอบแต่ละครั้ง	4.68	.49	มากที่สุด
4. มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	4.55	.56	มากที่สุด
5. มีการเก็บคะแนนจิตพิสัย เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน ความรับผิดชอบในการส่งงาน	4.72	.51	มากที่สุด
6. ครูประเมินผลการเรียนอย่างยุติธรรม	4.74	.48	มากที่สุด
7. กำหนดมาตรฐานเกณฑ์การประเมินผลชัดเจน	4.74	.50	มากที่สุด
รวม	4.70	.35	มากที่สุด

จากตาราง 7 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ด้านการประเมินผล โดยรวมและรายข้อ อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้เป็นการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 รวม 4 ด้าน โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง และความสนใจในการประกอบอาชีพ ดังแสดงในตาราง 8 - 11

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน วิชางานธุรกิจ	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				t	P
	เกรดเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป		เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00			
	(N = 113)		(N = 87)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านเนื้อหาวิชา	4.76	.16	4.20	.28	16.44**	.00
2. ด้านวิธีการสอน	4.76	.21	4.39	.33	8.93**	.00
3. ด้านครูผู้สอน	4.91	.13	4.49	.41	9.29**	.00
4. ด้านสื่อการเรียนการสอน	4.81	.19	4.45	.39	7.73**	.00
5. ด้านการประเมินผล	4.85	.17	4.49	.42	7.51**	.00
รวม	4.81	.12	4.38	.32	11.93**	.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการเรียนการสอน วิชางานธุรกิจ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป มีความคิดเห็นว่าการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ เหมาะสมมากกว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพนักธุรกิจ – ค้าขาย – รับจ้าง มีความคิดเห็นว่าการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจเหมาะสมมากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ - พนักงานรัฐวิสาหกิจ

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน วิชางานธุรกิจ	รายได้ของผู้ปกครอง				t	P
	ไม่เกิน 30,000 บาท		มากกว่า 30,000 บาท			
	(N = 141)		(N = 59)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านเนื้อหาวิชา	4.47	.39	4.65	.17	-4.71**	.00
2. ด้านวิธีการสอน	4.59	.38	4.61	.19	0.67	.60
3. ด้านครูผู้สอน	4.66	.39	4.91	.16	-6.49**	.00
4. ด้านสื่อการเรียนการสอน	4.64	.39	4.70	.18	-1.49	.26
5. ด้านการประเมินผล	4.64	.38	4.83	.21	-4.52**	.00
รวม	4.58	.36	4.72	.12	-4.21**	.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 10 พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน ด้านการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป มีความคิดเห็นว่าการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจใน 3 ด้านดังกล่าวเหมาะสมมากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ไม่เกิน 30,000 บาท ส่วนด้านวิธีการสอน และด้านสื่อการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามความสนใจในการประกอบอาชีพ

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน วิชางานธุรกิจ	ความสนใจในการประกอบอาชีพ				t	P
	อาชีพทางธุรกิจ (N=167)		อาชีพที่ไม่ใช่ธุรกิจ (N=33)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		

1. ด้านเนื้อหาวิชา	4.60	.33	4.11	.03	18.62**	.00
2. ด้านวิธีการสอน	4.61	.36	4.52	.11	2.57**	.00
3. ด้านครูผู้สอน	4.73	.38	4.71	.21	0.48**	.00
4. ด้านสื่อการเรียนการสอน	4.65	.36	4.72	.19	-1.69**	.00
5. ด้านการประเมินผล	4.68	.37	4.79	.21	-2.39**	.00
รวม	4.64	.34	4.50	.07	5.05**	.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 11 พบว่า นักเรียนที่มีความสนใจในการประกอบอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่สนใจประกอบอาชีพทางธุรกิจ มีความคิดเห็นว่าการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจเหมาะสมมากกว่านักเรียนที่สนใจประกอบอาชีพที่ไม่ใช่ธุรกิจ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ซึ่งผู้วิจัยกำหนดประเด็นไว้ตามลำดับดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ในด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการประเมินผล
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ใน 4 ด้าน โดยจำแนกตามตัวแปร ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง และความสนใจในการประกอบอาชีพ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ จะใช้เป็นข้อมูลสำหรับครูผู้สอนวิชางานธุรกิจและเป็นแนวทางให้กับผู้บริหารนำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชางานธุรกิจ แผนการเรียนทั่วไป โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชางานธุรกิจ แผนการเรียนทั่วไป ห้องเรียนที่ 10 ถึง ห้องเรียนที่ 14 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย จำนวน 200 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนนิช่างานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ซึ่งลักษณะแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) ได้แก่ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง และความสนใจในการประกอบอาชีพ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนนิช่างานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยจำแนกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการประเมินผล ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

เห็นด้วยในระดับมากที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
เห็นด้วยในระดับมาก	ให้คะแนน	4 คะแนน
เห็นด้วยในระดับปานกลาง	ให้คะแนน	3 คะแนน
เห็นด้วยในระดับน้อยมาก	ให้คะแนน	2 คะแนน
เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขออนุญาตรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง

2. นำแบบสอบถาม พร้อมหนังสือรับรอง เพื่อติดต่อขอความร่วมมือการเก็บข้อมูลจากนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โดยผู้วิจัยได้ชี้แจงนักเรียนเพื่อให้เข้าใจวัตถุประสงค์ และวิธีการตอบแบบสอบถามก่อน จากนั้นควบคุมติดตามเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ในวันที่ 2 – 3 มิถุนายน 2551 จำนวน 200 ฉบับ เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทุกฉบับ

3. นำแบบสอบถามที่เก็บกลับคืนมาคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจที่เป็นตัวแปร 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการประเมินผล โดยรวม รายด้าน และรายข้อ โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยมีการแปลความหมายของระดับความคิดเห็นดังนี้
 - 4.50 - 5.00 เป็นระดับที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด หมายถึง นักเรียนเห็นว่าการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ มีความเหมาะสมมากที่สุด
 - 3.50 - 4.49 เป็นระดับที่นักเรียนเห็นด้วยมาก หมายถึง นักเรียนเห็นว่าการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ มีความเหมาะสมมาก
 - 2.50 - 3.49 เป็นระดับที่นักเรียนเห็นด้วยปานกลาง หมายถึง นักเรียนเห็นว่าการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ มีความเหมาะสมปานกลาง
 - 1.50 - 2.49 เป็นระดับที่นักเรียนเห็นด้วยน้อย หมายถึง นักเรียนเห็นว่าการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจมีความเหมาะสมน้อย
 - 1.00 - 1.49 เป็นระดับที่นักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุด หมายถึง นักเรียนเห็นว่าการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ มีความเหมาะสมน้อยที่สุด
3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ รายด้านและรวมทุกด้าน จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง และจำแนกตามความสนใจในการประกอบอาชีพ โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที (t - test)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ปรากฏว่า นักเรียนมีความเห็นต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โดยรวมและรายด้านว่าอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด
2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการประเมินผล ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย จำแนกตามตัวแปรระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง และความสนใจในการประกอบอาชีพทางธุรกิจ ปรากฏผลดังนี้

2.1 นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1,2

2.2 นักเรียนที่ผู้ปกครองรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน และด้านการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.4 นักเรียนที่มีความสนใจในการประกอบอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 4

การอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. นักเรียนที่มีความคิดเห็นว่าการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการประเมินผล และรวมทุกด้านอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า เนื้อหาวิชางานธุรกิจ นักเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ สามารถเชื่อมโยงความรู้ หลักการ และกระบวนการทางเทคโนโลยี มาประยุกต์ใช้กับงานธุรกิจที่สนใจ และถนัด เห็นคุณค่าและมีเจตคติที่ดีต่องานธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2544: 61-63) กล่าวคือ เป็นสาระและขอบข่ายของการจัดการเรียนรู้งานธุรกิจ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ซึ่งเป็นงานที่เกี่ยวกับการจัดการด้านเศรษฐกิจของครอบครัว การเป็นผู้บริโภคที่ฉลาด ซึ่งสอดคล้องกับ รุจิรา ชุมแวงวาปี (2550: 87) กล่าวว่า เนื้อหาวิชาธุรกิจที่จัดให้นักเรียนได้ศึกษาเป็นลักษณะเฉพาะทางธุรกิจ และวิธีปฏิบัติทางธุรกิจ เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการด้านเศรษฐกิจของครอบครัว การเป็นผู้บริโภคที่ฉลาด หากผู้สอนมีความสามารถในการเลือกใช้วิธีการสอนที่ดี และเหมาะสม ย่อมทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ และมีความเข้าใจในบทเรียนที่ครูสอน มีทักษะ ความชำนาญในวิชาการที่เรียน มีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียน ซึ่งสอดคล้องกับกิตติศักดิ์ สมุทธารักษ์ (2536: 24) กล่าวว่า เทคนิคการสอน คือ การกระทำให้การเสนอเนื้อหาของบทเรียนดีขึ้น ซึ่งครูนำมาใช้เพื่อให้การสอนของเขามีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น โดยการใช้วิธีการสอนอย่างใดอย่างหนึ่ง สอดคล้องกับกรมวิชาการ (2545: 19-20) กล่าวว่า เพื่อให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ จึงเสนอรูปแบบการเรียนการสอน

คือ การเรียนจากการปฏิบัติจริง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือทำจริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าในเรื่องที่สนใจจากแหล่งความรู้ต่างๆ การเรียนจากประสบการณ์ การเรียนจากการทำงานกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับ เรณู สัจจะเทวะ (2546: 76) พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก เป็นเพราะผลจากการพัฒนาหลักสูตร และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทำให้วิธีสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน ได้มีการพัฒนาในด้านต่างๆ ตามไปด้วย โดยเฉพาะการเรียนวิชาชีพต้องให้ผู้เรียนได้เห็นขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติ พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น และซักถามข้อสงสัยระหว่างเรียน ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จริงมากกว่าจดจำ ซึ่งสอดคล้องกับสุรวีร์ เพียรเพชรเลิศ (2547: 158-159) กล่าวว่า ครูธุรกิจต้องมีความรู้ในเนื้อหาวิชาการทางด้านธุรกิจให้เพียงพอที่จะถ่ายทอดให้แก่ผู้เรียน ครูธุรกิจควรจะเป็นและสอนดี รู้จักถ่ายทอดความรู้ทำให้ผู้เรียนอยากเรียน มีความสนใจ ตั้งใจเรียน ดังที่ปริญญา पालกะวงษ์ ณ อยู่ยธา (2542: 127-128) กล่าวว่า ครูธุรกิจจะต้องเป็นผู้มีความรู้ รู้หลักการสอน มีเทคนิคและถ่ายทอดวิชาความรู้ และประสบการณ์ต่างๆ ให้แก่นักเรียน มีมนุษยสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน มีความมั่นใจในตัวเอง พร้อมทั้งจะรับฟังและปฏิบัติตาม ครูต้องอุทิศเวลาให้กับนักเรียนมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของเจลิยว บุรีภักดี (2540: 24-27) พบว่า ครูที่คนชอบมากที่สุด คือ ครูที่ตั้งใจสอน เข้าใจ และเป็นกันเอง ยุติธรรม ตรงต่อเวลา เสียสละและมีเมตตา ครูผู้สอนได้จัดให้มีสื่อการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหา อยู่ในสถานที่พร้อมจะใช้อสอน มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน สื่อการเรียนการสอนทางด้านห้องปฏิบัติการทางธุรกิจ มีคุณภาพ ชีตี่ประกอบธุรกิจ แผนภาพทางธุรกิจ ภาพโฆษณาสินค้าประเภทต่างๆ เป็นสื่อที่ช่วยให้ผู้เรียนสนใจ และกระตือรือร้นในการเรียน และสื่อการเรียนการสอนที่นำมาใช้อสอนช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะ และมีประสบการณ์ตรงมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสุรวีร์ เพียรเพชรเลิศ (2547: 75-76) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนเป็นตัวกลางที่ถ่ายทอดความรู้ และความคิดระหว่างผู้สอนและผู้เรียน เป็นสิ่งที่ช่วยให้บทเรียนง่าย และมีความเข้าใจมากขึ้น ทำให้การเรียนการสอนได้ผลดีขึ้น สื่อการเรียนการสอนช่วยให้ผู้เรียนจดจำเรื่องราวต่างๆ ได้มากและจำได้นาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนีย์ ตรีธาร (2544: 80) พบว่า การจัดการเรียนการสอนควรมีคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอแก่นักเรียน อาจเป็นเพราะปัจจุบันคอมพิวเตอร์เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นมาก เป็นสื่อการเรียนการสอนการสืบค้นข้อมูล การแสวงหาความรู้ทั้งภายในและภายนอกประเทศ การวัดและประเมินผล มีการประเมินผลการเรียนด้วยความยุติธรรม สอดคล้องกับเนื้อหา มีการประเมินผลทั้งก่อนและหลังเรียน มีการตรวจและแจ้งผลการสอนอย่างรวดเร็ว มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรวีร์ เพียรเพชรเลิศ (2544: 67) ที่ศึกษาความคิดเห็นของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรธุรกิจศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นิสิตมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรธุรกิจศึกษา มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก การประเมินถือเป็นหน้าที่สำคัญของครูผู้สอน เพื่อที่จะทราบผลว่าการเรียนการสอนที่ผู้เรียนได้เรียนรู้นั้นได้รับผลตามวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงไร เพื่อนำไปประกอบพิจารณาการจัดวิธีสอน และเป็นแนวทางในการประเมินหลังเรียน จึงทำให้นักเรียนที่เรียนวิชางานธุรกิจ ระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 มีความคิดเห็น

ต่อการเรียนการสอนนิช่างานธุรกิจ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการเรียน การสอน และด้านการประเมินผล และรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนนิช่างานธุรกิจ ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย จำแนกตามตัวแปรระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง และความสนใจในการประกอบอาชีพ พบว่า

2.1 นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการเรียนการสอนนิช่างานธุรกิจ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไปมีความคิดเห็นว่าการเรียนการสอนนิช่างานธุรกิจ เหมาะสมมากกว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00 ซึ่งสอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ สุรพล เบ็นเจริญ (2543: 50) ได้ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียน อาชีพธุรกิจของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับคะแนนสะสม สูง ปานกลาง และต่ำ พบว่าความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาอาชีพธุรกิจ ด้านหลักสูตร วิธีสอน กิจกรรมการสอน และครูผู้สอน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เข้าใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และการเรียนกลุ่มการทำงาน อาชีพและเทคโนโลยีมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.2 นักเรียนที่มีผู้ปกครองอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการเรียนการสอนนิช่างานธุรกิจ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพนักธุรกิจ – ค้าขาย – รับจ้าง มีความคิดเห็นว่าการเรียนการสอนนิช่างานธุรกิจเหมาะสมมากกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ – พนักงานรัฐวิสาหกิจ เป็นเพราะผู้ปกครองต้องการให้สืบทอดธุรกิจของตนเอง และมีอาชีพเป็นของตนเอง

2.3 นักเรียนที่มีผู้ปกครองรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการเรียนการสอนนิช่างานธุรกิจ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเนื้อหาวิชา ด้านครูผู้สอน ด้านการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีรายได้มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป มีความคิดเห็นว่าการเรียนการสอนนิช่างานธุรกิจใน 3 ด้าน ดังกล่าวเหมาะสมมากกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองมีรายได้ไม่เกิน 30,000 บาท ส่วนด้านวิธีการสอน และด้านสื่อการเรียน การสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เลิศ เรืองสินิกัญญา (2545: 72 - 73) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาการบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏเพชรบุรี พบว่า นักศึกษาที่มีผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีปัญหาการเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ในด้านหลักสูตร นักเรียนมีปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป มีปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท และในด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน นักเรียนมีปัญหาการเรียนแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท มีปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป ส่วนด้านอื่นๆ นักเรียนมีปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 นักเรียนที่มีความสนใจในการประกอบอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักเรียนที่สนใจประกอบอาชีพทางธุรกิจมีความคิดเห็นว่าการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ เหมาะสมมากกว่านักเรียนที่สนใจประกอบอาชีพที่ไม่ใช่ธุรกิจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีความสนใจประกอบอาชีพทางธุรกิจ จะมีความตั้งใจและสนใจด้านเนื้อหาวิชาทางธุรกิจมากกว่า เพราะเนื้อหาวิชานำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับการขาย ฝึกให้นักเรียนได้โฆษณาขายสินค้าที่ตนเองประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้ แล้วนำมาขายจริง ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีรายได้พิเศษในระหว่างเรียนด้วย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการประเมินผล พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนวิชางานธุรกิจ ควรนำผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ในด้านเนื้อหาวิชาควรมีการปรับปรุงเนื้อหาวิชาทุกปี เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน ด้านวิธีการสอน ควรใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เพราะเนื้อหาวิชาส่วนใหญ่จะเป็นทฤษฎี จึงต้องจัดกิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนไม่เบื่อหน่าย ด้านครูผู้สอน ควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูผู้สอนเข้ารับการฝึกอบรมให้มากกว่า 2 ครั้งขึ้นไป เพื่อครูผู้สอนจะได้มีความรู้ใหม่ๆ ที่ทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ด้านสื่อการเรียนการสอน ควรจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ และปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนให้ทันสมัย และหลากหลายมากขึ้น ด้านการประเมินผลควรจัดให้มีการประเมินผลการเรียนการสอนทุกครั้ง เพื่อให้นักเรียนจะได้ปฏิบัติได้ถูกต้องในการเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หรือมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจให้มีความเหมาะสม ตรงกับความต้องการของผู้เรียน

2. ควรศึกษาความต้องการของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี เพื่อจะได้นำข้อมูลมาจัดวิชาต่างๆ ในกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศรีเดชการพิมพ์.
- กฤตยา อาชวนิชกุล. (2520). การวัดทัศนคติทางประชากรและการวางแผนครอบครัว.
เอกสารประกอบการบรรยายให้เรื่องการศึกษาวิจัยทางประชากรและการวางแผนครอบครัว.
หน้า 74. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2530). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น.
- กรมวิชาการ. (2534). จากหลักสูตรสู่แผนการสอน. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมวิชาการ. (2545). สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กลุ่มงานพัฒนามาตรฐานการศึกษาของชาติ. (2548). มาตรฐานการศึกษาของชาติ. กรุงเทพฯ:
ห้างหุ้นส่วนจำกัด สหายบล็อกและการพิมพ์.
- กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
กรุงเทพฯ: โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย.
- กิตนันทน์ มลิทอง. (2536). เทคโนโลยีการศึกษาร่วมสมัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บริษัท
เอดิชั่น เพรส โปรดักส์ จำกัด.
- กิติมา ปรีดีดิolk. (2532). การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: อักษรพัฒนา.
- กิตติศักดิ์ สมุทธารักษ์. (2536). สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาการสอนของครูช่าง
อุตสาหกรรมที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด. พิมพ์ครั้งที่ 5.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- เครือวัลย์ ล้อมอภิชาติ. (2531). หลักและเทคนิคการจัดการฝึกอบรมและการพัฒนาแนวทางการ
วางแผนการเขียนโครงการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สยามศิลป์การพิมพ์.
- จินตนา ไบกาชฎี. (2537). การเขียนสื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- จิระพันธุ์ พูลพัฒน์. (2532). เอกสารคำสอน กศ.221 หลักสูตรและหลักการสอน. กรุงเทพฯ:
ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จำเนียร ช่างโชติ. (2521). จิตวิทยาเด็กและวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เฉลียว บุรีภักดี. (2540). รายงานผลการวิจัยเรื่องลักษณะของครูที่ดี. กรุงเทพฯ:
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู.
- ชุมพล ศรีทองกุล. (2544, มกราคม). ครูกับการจัดกระบวนการเรียนรู้. วิชาการ. 4(1): 5.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2546). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ:
เทพเนรมิตการพิมพ์.

- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2533). เทคโนโลยีการศึกษา ทฤษฎีและการวิจัย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ทรงศักดิ์ ดีจริงตระกูล. (2546). ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียน สาขาธุรกิจในเขตห้วยขวาง สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทัศนาศ แสงศักดิ์. (2542). กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการบริหารอาชีพศึกษา. ภาควิชาการบริหาร- การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทัศนีย์ ตรีธาร. (2544). ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่มีต่อการจัดการเรียน การสอนหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2549). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: บริษัท วี. อินเทอร์เน็ต.
- ธำรง บัวศรี. (2542). ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและการพัฒนา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ศุภสกาลาดพร้าว.
- ธีรศักดิ์ ลิขิตวัฒนเศรษฐ. (2544, มิถุนายน). จัดการสื่อเพื่อการปฏิรูป. วิชาการ. 4(6): 9-11.
- ธีระพร อูวรรณโณ. (2529). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์. (2521). การวัดผลและการประเมินผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- (2549). เอกสารประกอบการเรียนวิชาสัมมนาวิจัยทางธุรกิจศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). ทศนคติ การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2544). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ปริญญา ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. (2542). หลักสูตรและการสอนธุรกิจศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรศรี โรจน์เมฆี. (2540). ปัญหาการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาบัญชีระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูงสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เพ็ชรรัตน์ ขวัญสังข์. (2546). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพิมพ์ดีดของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพัฒนการเขตฯ. สารนิพนธ์. กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- เพ็ญวุฒ บุปผามาตะนัง. (2543, มกราคม). ครูไทยในสหัสวรรษหน้า. *วิชาการ*. 3(1): 51-54.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). *การวัดผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ยศ ทรัพย์เย็น. (2537). *วิธีการสอนวิชาธุรกิจพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาอาชีวศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ยุพินพรรณ ศิริวัธนกุล. (2541). *พฤติกรรมและแนวคิดทางสังคม. ภาควิชาพัฒนาการเกษตร
คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*.
- รวีวัฒน์ สิริวิบูล. (2544, มิถุนายน). เทคโนโลยีและสื่อการศึกษา ปัจจัยพัฒนาการศึกษาสังคม
และเศรษฐกิจ. *วิชาการ*. 4(1): 45-48.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2530). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525*. กรุงเทพฯ:
อักษรเจริญทัศน์.
- รุ่ง แก้วแดง. (2542). *พฤติกรรมการศึกษาไทย*. กรุงเทพฯ: มติชน.
- รุ่งทิวา จักรกร. (2527). *วิธีสอนทั่วไป*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.
- รุจิรา ชุมแวงวาปี. (2550). *ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- เรณู สัจจะเวทะ. (2545). *ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร
วิชาชีพระยะสั้น ประเภทพาณิชยกรรม วิทยาลัยสารพัดช่าง เขตกรุงเทพมหานคร.
สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- เลิศ เรืองสินัญญา. (2545). *ปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาการบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี
สถาบันราชภัฏเพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วราภรณ์ ศุณาลัย. (2535). *หลักสูตรและหลักการสอน*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวช. (2542). *การจัดการเรียนการสอนตามพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542.
วิชาการ*. 4(6): 8.
- ศิริพงศ์ พยอมแย้ม. (2533). *การเลือกและการใช้สื่อการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ศิริโสภาคย์ บุรพาเดชะ. (2529). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: คณะพาณิชยศาสตร์การบัญชี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศึกษานิเทศก์. (2542). *การจัดการเรียนการสอนเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียน*. กรุงเทพฯ:
กรมสามัญศึกษา.

- สมพงษ์ อุดมโชคทรัพย์. (2539). ความพึงพอใจในการเรียนวิชาอาชีพธุรกิจของนักเรียน
มัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.
(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. (2542). มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.
- สมบุญ สงวนญาติ. (2534). เทคโนโลยีทางการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์กรมศาสนา กรมศาสนา.
- สมโภชน์ เอี่ยมสภาขิต. (2543). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรวีร์ เพียรเพชรเลิศ. (2544). ความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน
หลักสูตรธุรกิจศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. สารนิพนธ์ กศ.ม.
(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรวีร์ เพียรเพชรเลิศ. (2547). พฤติกรรมการสอนธุรกิจ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- สุรีย์ มาเกิด. (2544). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาชีพของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. โรงเรียนพนิตยการราชดำเนิน. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.
(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรพล เย็นเจริญ. (2543). ความพึงพอใจต่อการเรียนอาชีพธุรกิจ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5
และมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปทุมคงคา สังกัดกรมสามัญศึกษา. สารนิพนธ์ กศ.ม.
(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2543). แฟ้มสะสมงาน. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: ที.พี.พรินท์จำกัด.
- โสภณัท นุชนาด. (2542). จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- อารี พันธุ์ณี. (2546). จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: ไยใหม่.
- อารี ขุนชิต. (2545). ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแผนการเรียนพาณิชยกรรมของ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพุทธจักรวิทยา. สารนิพนธ์ กศ.ม.
(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัมพร บุษศิริรักษ์. (2544). ร่วมปฏิรูปการเรียนรู้กับครูต้นแบบ, การปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน
เป็นสำคัญ. พิมพ์ครั้งที่ 1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ:
บริษัท ดับบลิว. เจ. พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด.
- อุทัย หิรัญโต. (2526). สารานุกรมศัพท์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อ่ำภา บุญช่วย. (2537). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอ .เอส.
พรินต์ติ้งเฮาส์.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- ค่า IOC ของแบบสอบถาม

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ้มไทย	อาจารย์พิเศษภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์	อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ฉิมพลี วิมลธรรม	อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ
และเทคโนโลยี
โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

ที่ ศร 0519.12/3.596

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

10 เมษายน 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิมไทย

เนื่องด้วย นางสาวเบญญา เวียงहतัย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน วิชางานธุรกิจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย” โดยมี รองศาสตราจารย์ ชูศรี วงศ์รัตนะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวเบญญา เวียงहतัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๒๕๕๑ C

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติ โทรศัพท 089-0554-507

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/3 รย 1

วันที่ 10 เมษายน 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวเบญญา เวียงहतัย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน วิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย” โดยมี รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา งานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวเบญญา เวียงहतัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

๒๕๕๑ C

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/3 589

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

10 เมษายน 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

เนื่องด้วย นางสาวเบญญา เวียงहतย์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน วิชางานธุรกิจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย” โดยมี รองศาสตราจารย์ ชูศรี วงศ์รัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ฉิมพลี วิมลธรรม เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวเบญญา เวียงहतย์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

1233 C

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089-0554-507

การวิเคราะห์ความสอดคล้องของข้อความจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

ข้อที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ				
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC	สรุปผล
	ด้านเนื้อหาวิชา					
1.	เนื้อหาวิชางานธุรกิจโดยรวมเน้นให้นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.	เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับงานสำนักงานมีรายละเอียดที่เน้นให้นักเรียนนำไปใช้ในการปฏิบัติงานสำนักงานได้จริง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.	เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับงานธุรกิจในชีวิตประจำวันฝึกให้นักเรียนรู้จักวิธีออมทรัพย์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.	เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับการจัดการเน้นให้นักเรียนรู้และเข้าใจองค์กรธุรกิจประเภทต่าง ๆ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.	เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับการเงินและการบัญชีเน้นให้นักเรียนได้รับความรู้เรื่องการรับฝากเงินของธนาคารพาณิชย์และธนาคารออมสิน	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
6.	เนื้อหาวิชาเน้นให้นักเรียนได้รับความรู้และมีประสบการณ์ในเรื่องสหกรณ์ออมทรัพย์	0	+1	0	0.33	ใช้ไม่ได้
7.	เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับการขายเน้นให้นักเรียนรู้เทคนิคการขายและฝึกปฏิบัติให้ขายจริง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8.	เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับการขายฝึกให้นักเรียนคิดสร้างสรรค์งานโฆษณาขายสินค้าที่ตนเองประดิษฐ์ขึ้นเองทางอินเทอร์เน็ต	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ				
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC	สรุปผล
	ด้านเนื้อหาวิชา					
9.	เนื้อหาวิชาเน้นให้นักเรียนรู้ถึงกลยุทธ์ในการประกอบธุรกิจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10.	เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนรู้และเข้าใจแนวทางในการประกอบธุรกิจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11.	เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับผู้ประกอบการที่ฉลาดช่วยให้นักเรียนมีเทคนิคการเป็นผู้ซื้อที่ฉลาด	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12.	เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนนำความรู้เรื่อง “เทคโนโลยีในสำนักงาน” ไปประยุกต์ใช้กับคอมพิวเตอร์ในชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13.	เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนนำความรู้เกี่ยวกับการตลาดไปใช้ในการวางแผนการประกอบธุรกิจในอนาคต	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14.	เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนเลือกรูปแบบการทำพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ที่เหมาะสมกับธุรกิจของตนเอง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15.	เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนมีช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าหรือบริการทางคอมพิวเตอร์ในระบบอินเทอร์เน็ต	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
16.	เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนเลือกซื้อสินค้าหรือบริการได้ตามสิทธิของผู้บริโภคที่กฎหมายกำหนด	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
17.	เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนนำความรู้ไปเตรียมตนเองให้มีความพร้อม เพื่อประกอบธุรกิจในอนาคต	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ				
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC	สรุปผล
	ด้านวิธีการสอน					
18	ใช้วิธีสอนให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงในเรื่องการขยาย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
19	ใช้เทคนิควิธีการสอน เช่น ให้ฝึกคิดแก้ปัญหาเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20	มีวิธีถ่ายทอดความรู้และทักษะได้ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
21.	ผู้สอนใช้วิธีสอนโดยให้ผู้เรียนสืบค้นข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22.	ฝึกให้ผู้เรียนฝึกเขียนโครงงานทางธุรกิจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
23.	ผู้สอนใช้วิธีสอนโดยให้ผู้เรียนออกแบบสำรวจความต้องการของท้องถิ่นว่ามีความต้องการสินค้าประเภทใด	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
24.	ผู้สอนเน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
25.	มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นในขณะทำการสอน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
26.	มีการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27.	ใช้วิธีการสอนให้ผู้เรียนรู้จักจริยธรรมของผู้ประกอบธุรกิจที่มีต่อสังคม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
28.	ใช้วิธีสอนโดยให้ผู้เรียนทำงานกลุ่มรู้จักการทำงานเป็นทีม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
29.	ผู้สอนนำผู้เรียนไปศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อเพิ่มประสบการณ์แก่ผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
30.	เชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้เพิ่มเติม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ				
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC	สรุปผล
	ด้านครูผู้สอน					
31	มีความรับผิดชอบเกี่ยวกับการสอน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
32	สามารถวิเคราะห์วิจารณ์เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทาง ธุรกิจให้ผู้เรียนทราบอย่างชัดเจน	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
33	สามารถสาธิตการใช้เครื่องมือเครื่องใช้สำนักงาน อย่างชำนาญ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
34	ส่งเสริมสนับสนุนและปลูกฝังให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดี ต่ออาชีพธุรกิจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
35.	ให้ความช่วยเหลือผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียน อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
36.	สอดส่องดูแลความประพฤติและการแต่งกายของ นักเรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
37.	ใช้ถ้อยคำและกริยาท่าทางในขณะสอนได้อย่าง เหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
38.	ตรงต่อเวลาในการสอนเสมอ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
39.	มีความเมตตาปราณีต่อผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
40.	เป็นตัวอย่างที่ดีต่อนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	ด้านสื่อการเรียนการสอน					
41.	สื่อการเรียนการสอนอยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้สอน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
42.	สื่อการเรียนการสอนมีเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
43.	สื่อการเรียนการสอนมีความทันสมัย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
44.	สื่อการเรียนการสอนที่นำมาใช้ช่วยให้ผู้เรียนเกิด ทักษะและมีประสบการณ์มากขึ้น	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
45.	สื่อการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
46.	มีเครื่องคอมพิวเตอร์เพียงพอกับผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ				
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC	สรุปผล
	ด้านการประเมินผล					
47	ผู้เรียนสามารถใช้บริการทางเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อค้นคว้าความรู้ต่างๆ จากอินเทอร์เน็ตได้	0	+1	0	0.33	ใช้ไม่ได้
48	สื่อการเรียนการสอนทางด้านห้องปฏิบัติการทางธุรกิจมีคุณภาพ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
49	ซีดีประกอบธุรกิจ แผนภาพทางธุรกิจ ภาพโฆษณาสินค้าประเภทต่างๆ เป็นสื่อที่ช่วยให้ผู้เรียน สนใจ และกระตือรือร้นในการเรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
50.	การประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
51.	มีการประเมินผลทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
52.	มีการตรวจและแจ้งผลการสอบอย่างรวดเร็วหลังจากการสอบแต่ละครั้ง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
53.	มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
54.	มีการเก็บคะแนนจิตพิสัย เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน ความรับผิดชอบในการส่งงาน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
55.	ครูประเมินผลการเรียนอย่างยุติธรรม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
56.	กำหนดมาตรฐานเกณฑ์การประเมินผลชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/3 5-93

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/๐ เมษายน 2551

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

เนื่องด้วย นางสาวเบญญา เวียงหญทัย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน วิชางานธุรกิจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย” โดยมี รองศาสตราจารย์ ชูศรี วงศ์รัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 200 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวเบญญา เวียงหญทัย ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๒๕๕๑ Cu

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเชษฐกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089-0554-507

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ใน 5 ด้าน

1. ด้านเนื้อหาวิชา
2. ด้านวิธีการสอน
3. ด้านครูผู้สอน
4. ด้านสื่อการเรียนการสอน
5. ด้านการประเมินผล

2. แบบสอบถามฉบับนี้ต้องการทราบความคิดเห็นของนักเรียน และนำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน

3. คำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นที่แท้จริงของนักเรียนจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจให้มีประสิทธิภาพและตรงกับความต้องการของผู้เรียน กรุณาตอบตามความคิดเห็นของนักเรียนด้วยจักขอบคุณยิ่ง

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนให้มากที่สุด

4.50-5.00	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับมาก
2.50-3.49	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับน้อย
1.00-1.49	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

แบบสอบถามเพื่อวิจัย

เรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชางานธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ ที่เป็นความจริงหรือตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด

1. ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- ☐ เกรตเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป
☐ เกรตเฉลี่ยต่ำกว่า 3.00

2. อาชีพของผู้ปกครอง

- ☐ รับราชการ – พนักงานรัฐวิสาหกิจ
☐ นักธุรกิจ – ค้าขาย - รับจ้าง

3. รายได้ของผู้ปกครอง

- ☐ ไม่เกิน 30,000 บาทต่อเดือน
☐ มากกว่า 30,000 บาทต่อเดือน

4. ความสนใจในการประกอบอาชีพ

- ☐ อาชีพทางธุรกิจ
☐ อาชีพที่ไม่ใช่ธุรกิจ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนนิช่างานธุรกิจ ของนักเรียนระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับที่เป็นความจริงหรือตรงกับความคิดเห็นของ
นักเรียนมากที่สุด

ข้อที่	ประเด็นที่พิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
	ด้านเนื้อหาวิชา					
1.	เนื้อหาวิชานิช่างานธุรกิจโดยรวมเน้นให้นักเรียน สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
2.	เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับงานสำนักงานมีรายละเอียดที่ เน้นให้นักเรียนนำไปใช้ในการปฏิบัติงานสำนักงาน ได้จริง					
3.	เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับงานธุรกิจในชีวิตประจำวันฝึก ให้นักเรียนรู้จักวิธีออมทรัพย์					
4.	เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเน้นให้นักเรียนรู้ และเข้าใจองค์กรธุรกิจประเภทต่างๆ					
5.	เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการเงินและการบัญชีเน้นให้ นักเรียนได้รับความรู้เรื่องการรับฝากเงินของ ธนาคารพาณิชย์และธนาคารออมสิน					
6.	เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการขายเน้นให้นักเรียนรู้ เทคนิคการขายและฝึกปฏิบัติให้ขายจริง					
7.	เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการขายฝึกให้นักเรียนคิด สร้างสรรค์งานโฆษณาขายสินค้าที่ตนเองประดิษฐ์ ขึ้นเองทางอินเทอร์เน็ต					

ข้อที่	ประเด็นที่พิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
	ด้านเนื้อหาวิชา					
8.	เนื้อหาวิชาเน้นให้นักเรียนรู้ถึงกลยุทธ์ในการประกอบธุรกิจ					
9.	เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนรู้และเข้าใจแนวทางในการประกอบธุรกิจ					
10.	เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับผู้ประกอบการที่ฉลาดช่วยให้นักเรียนมีเทคนิคการเป็นผู้ซื้อที่ฉลาด					
11.	เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนนำความรู้เรื่อง “เทคโนโลยีในสำนักงาน” ไปประยุกต์ใช้กับคอมพิวเตอร์ในชีวิตประจำวัน					
12.	เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนนำความรู้เกี่ยวกับการตลาดไปใช้ในการวางแผนการประกอบธุรกิจในอนาคต					
13.	เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนเลือกรูปแบบการทำพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ที่เหมาะสมกับธุรกิจของตนเอง					
14.	เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนมีช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าหรือบริการทางคอมพิวเตอร์ในระบบอินเทอร์เน็ต					
15.	เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนเลือกซื้อสินค้าหรือบริการได้ตามสิทธิของผู้บริโภคที่กฎหมายกำหนด					
16.	เนื้อหาวิชาช่วยให้นักเรียนนำความรู้ไปเตรียมตนเองให้มีความพร้อม เพื่อประกอบธุรกิจในอนาคต					
	ด้านวิธีการสอน					
17.	ใช้วิธีสอนให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงในเรื่องการขาย					

ข้อที่	ประเด็นที่พิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
	ด้านวิธีการสอน					
18.	ใช้เทคนิควิธีการสอน เช่น ให้ฝึกคิดแก้ปัญหาเป็น การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน					
19.	มีวิธีถ่ายทอดความรู้และทักษะได้ชัดเจน					
20.	ผู้สอนใช้วิธีสอนโดยให้ผู้เรียนสืบค้นข้อมูลจาก แหล่งต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ต					
21.	ฝึกให้ผู้เรียนฝึกเขียนโครงงานทางธุรกิจ					
22.	ผู้สอนใช้วิธีสอนโดยให้ผู้เรียนออกแบบสำรวจความ ต้องการของท้องถิ่นว่ามีความต้องการสินค้า ประเภทใด					
23.	ผู้สอนเน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการ เรียนการสอน					
24.	มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นในขณะที่ทำ การสอน					
25.	มีการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้เหมาะสมกับ เนื้อหาวิชาที่สอน					
26.	ใช้วิธีการสอนให้ผู้เรียนรู้จักจริยธรรมของผู้ประกอบ ธุรกิจที่มีต่อสังคม					
27.	ใช้วิธีสอนโดยให้ผู้เรียนทำงานกลุ่มรู้จักการทำงาน เป็นทีม					
28.	ผู้สอนนำผู้เรียนไปศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อเพิ่ม ประสบการณ์แก่ผู้เรียน					
29.	เชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้เพิ่มเติม					
	ด้านครูผู้สอน					
30.	มีความรับผิดชอบเกี่ยวกับการสอน					
31.	สามารถวิเคราะห์เหตุการณ์เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทาง ธุรกิจให้ผู้เรียนทราบอย่างชัดเจน					
32.	สามารถสาธิตการใช้เครื่องมือเครื่องใช้สำนักงาน อย่างชำนาญ					

ข้อที่	ประเด็นที่พิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
	ด้านครูผู้สอน					
33.	ส่งเสริมสนับสนุนและปลูกฝังให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพธุรกิจ					
34.	ให้ความช่วยเหลือผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียนอย่างเหมาะสม					
35.	สอดส่องดูแลความประพฤติและการแต่งกายของนักเรียน					
36.	ใช้ถ้อยคำและกริยาท่าทางในขณะสอนได้อย่างเหมาะสม					
37.	ตรงต่อเวลาในการสอนเสมอ					
38.	มีความเมตตาปราณีต่อผู้เรียน					
39.	เป็นตัวอย่างที่ดีต่อนักเรียน					
	ด้านสื่อการเรียนการสอน					
40.	สื่อการเรียนการสอนอยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้สอน					
41.	สื่อการเรียนการสอนมีเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน					
42.	สื่อการเรียนการสอนมีความทันสมัย					
43.	สื่อการเรียนการสอนที่นำมาใช้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะและมีประสบการณ์มากขึ้น					
44.	สื่อการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอน					
45.	มีเครื่องคอมพิวเตอร์เพียงพอกับผู้เรียน					
46.	สื่อการเรียนการสอนทางด้านห้องปฏิบัติการทางธุรกิจมีคุณภาพ					
47.	ซีดีประกอบธุรกิจ แผนภาพทางธุรกิจ ภาพโฆษณาสินค้าประเภทต่าง ๆ เป็นสื่อที่ช่วยให้ผู้เรียน สนใจ และกระตือรือร้นในการเรียน					
	ด้านการประเมินผล					
48.	การประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา					

ข้อที่	ประเด็นที่พิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
	ด้านการประเมินผล					
49.	มีการประเมินผลทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน					
50.	มีการตรวจและแจ้งผลการสอบอย่างรวดเร็ว หลังจากการสอบแต่ละครั้ง					
51.	มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการ เรียนการสอน					
52.	มีการเก็บคะแนนจิตพิสัย เช่น การแต่งกาย การเข้า ชั้นเรียน ความรับผิดชอบในการส่งงาน					
53.	ครูประเมินผลการเรียนอย่างยุติธรรม					
54.	กำหนดมาตรฐานเกณฑ์การประเมินผลชัดเจน					

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวเบญญา เวียงหญ่
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 13 ตุลาคม 2510
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	59/75 ซอยพลอยแก้ว แขวงศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10170
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู คศ.1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2529	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ จากโรงเรียนพณิชยการราชดำเนินธนบุรี
พ.ศ. 2531	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จากวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี
พ.ศ. 2533	ปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) จากวิทยาลัยครูสวนดุสิต
พ.ศ. 2551	ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ